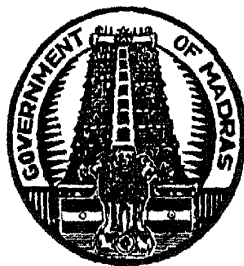

Tanjore Saraswathī Mahal Series No. 13.

TALADASAPRANAPRADEEPIKA

BY

POLURI GOVINDAKAVI.

Madras Government Oriental Series No. XLVIII.

తాళదళప్రాణప్రదీపిక.

పోలూరి గోవిందకవిప్రణీతము.

MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES,
Published under the authority of the Government of Madras.

GENERAL EDITOR :

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.,
Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras.

**DONATED TO
TTD CENTRAL LIBRARY**

No. XLVIII.

తంజావూరు నరస్వతీమహల్ ప్రచురణము 13.

తాళదళప్రాణప్రదీపిక.

PRINTED AT :
THE VICTORIA JUBILEE PRESS.
CHITTOOR.

Tanjore Saraswati Mahal Series No. 13.

TALADASA PRANAPRADEEPIKA.

(By POLURI GOVINDAKAVI.)

CRITICALLY EDITED WITH INTRODUCTIONS & NOTES.

BY

SRI. K. VASUDEVA SASTRI, B. A.,
Pandit for research, Sarasvati Mahal Library, Tanjore.

SRI. A. MAHADEVA SASTRI,
Pandit, Sarasvati Mahal Library, Tanjore.

AND

SRI. V. SUNDARA SARMA, SAHITYA SIROMANI,
Pandit, Sarasvati Mahal Library, Tanjore.

PUBLISHED BY

S. GOPALAN, B. A., B. L.,

HONORARY SECRETARY, FOR THE ADMINISTRATIVE COMMITTEE

T. M. S. S. M. LIBRARY, TANJORE.

1950.

Price Rs. 1—8—0.

PREFACE.

Tanjore has long been and still is the home of the best and purest in Carnatic Music and Bharata Natya. And for this position, it owes a good deal to the well – preserved and valuable manuscripts on Sangita Sastra and Sampradaya of Saraswati Mahal Library. We have in the Library more than three hundred manuscripts in the Sangita and Natya section, and they contain thousands of Kirtanas, Jatis in various Talas, numerous Padams and several treatises on the theory and practice of Music and Dance. The number of works that deserve immediate publication will be about 100 and our present series includes three works on music and dance, namely (1) Taladasapranapradeepika, the present work in Telugu, (2) Sangita Darpana of Damodara in Sanskrit and (3) Gita-Govinda with Abhinaya for every word in Sanskrit. With the help of the generous grants of the Government we hope to bring out all the valuable works in the coming years.

The present work “Taladasapranapradeepika” is included in the Telugu section of our Library, apparently because its literary merit is no less than its value as a standard text book on Tala. Considering the paucity of reliable standard works on Talas, the present publication comes none too soon into the field to help the modern students and musicians in acquiring a correct knowledge of our Sampradaya in Music.

Our publication is based on a single manuscript in our Library, as no other copy of it is available in any place. Thanks are due to our Telugu Pandits Sri A. Mahadeva Sastry and Sri V. Sundara Sarma for the careful way in which they have edited the work with the help of Sri K. Vasudeva Sastrigal in understandings the theory of the art.

The timely grants made by the Madras Government have helped us to bring out this and other valuable Publications.

We are specially grateful to our Premier Sri P. S. Kumaraswami Raja, and our Education Minister Sri K. Madhava Menon, for the keen interest they evince in our Library.

Saraswathi Mahal Library, }
Tanjore, }
7—10—1950.

S. GOPALAN.

Hon: Secretary.

GENERAL EDITORS' INTRODUCTION

TO THE

MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES.

The Government of Madras took up for consideration the question of publication of the various manuscripts in different languages on subjects like Philosophy Medicine, and Science etc., early in May 1948. Important manuscript Libraries in the Madras Presidency were requested to send a list of unpublished manuscripts with them for favour of being considered by the Government for publication. The Honorary Secretary of the Tanjore Maharaja Serfoji's Saraswathi Mahal Library, Tanjore, alone complied with this request. This list as well as a similar list of unpublished manuscripts in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras were carefully examined and a tentative selection of manuscripts suitable for publication was made. The Government in their Memorandum No. 34913/48—10, Education, dated 4-4-1949 constituted an expert committee with the Curator of the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, as the Secretary, for the final selection of manuscripts suitable for printing and for estimating the cost of publications. The following are the members of the Committee.

The name of Personnel of the Committee Constituted for Selecting Manuscripts for Publication.

---

1. Sri T. M. Narayanaswami Pillai, M.A., B.L.,
2. „ R. P. Sethu Pillai, B.A., B.L.,
3. „ C. M. Ramachandra Chettiar, B.A., B.L.,
4. „ R. Krishnamoorthy (Kalki).
5. „ Dr. N. Venkataramanayya, M. A., PH. D..
6. „ M. Ramanuja Rao Naidu, M.A.,
7. „ V. Prabhakara Sastri.
8. „ N. Venkata Rao.

9. Sri H. Sesha Ayyangar.
10. „ Masti Venkatesa Ayyangar.
11. „ M. Mariappa Bhat, M.A., L.T.,
12. Dr. C. Achyuta Menon, B. A., PH. D.
13. „ C. Kunhan Raja M. A., D. PHIL.,
14. „ A. Sankaran, M. A. PH. D., L. T.,
15. Sri P. Rama Sastri.
16. „ S. K. Ramanatha Sastri.
17. Dr. M. Abdul Haq., M. A., D. PHIL., (Oxen).
18. Afzul-u-Ulma Hakim Khader Ahamed.
19. Sri P. D. Joshi.
20. „ S. Gopalan, B.A., B.L.,
21. „ T. Chandrasekharan, M.A., L.T.,

The members of the Committee formed into Sub-Committees for the various languages, Sanskrit, Tamil, Telugu, Kanada, Malayalam, Marathi and Islamic languages. They met during the month of May 1949 at Madras and at Tanjore to examine the manuscripts and make a selection. The recommendations of the Committee were accepted by the Government in G. O. No. Mis. 2745 Education dated 31—8—1949 and they decided to call these publications as the "Madras Government Oriental Series", and appointed the Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras-5, as the General Editor of the Publications. The following manuscripts have been taken up for publication during the current year.

"A" From the Government Oriental Manuscripts Library, Madras.

TAMIL.

1. KAPPAL SASTRIAM.
2. ANUBHAVA VAIDYA MURAI.
3. ATTANAKOLAHALAM.
4. UPADESA KANDAM.
5. COLAN PURVA PATAYAM.
6. KONGADESA RAJAKKAL.
7. SIVAJNANA DIPAM.
8. SADASIVA RUPAN, with commentary.

TELUGU.

1. SANGITA RATHNAKARAMU.
2. AUSHADHA YOGAMULU.
3. VAIDYA NIGHANTU.
4. DHANURVIDYA VILASAMU.
5. YOGA DARSANA VISHAYAMU.
6. KHADGA LAKSHANA SIROMANI.

SANSKRIT.

1. VISHANARAYANIYAM.
2. BHARGAVA NADIKA.
3. HARIHARACATURANGAM.
4. BRAHMA SUTRA VRITTI, MITAKSARAM.
5. NYAYASIDDHANTA TATVAMRTAM.

MALAYALAM.

1. GARBHA CHIKITSA.
2. (a) VASTHULAKSHANAM.
(b) SILPASASTRAM.
(c) SILPAVISAYAM.
3. MAHASARAM.
4. KANAKKUSARAM.
5. KRIYAKRAMAM.

KANADA.

1. LOKOPAKARA.
2. RATTAMATA.
3. DIKSABODHE.
4. ASVASASTRAM.
5. (a) AUSHADHAGALU.
(b) VAIDYA VISHAYA.
6. SANGITA RATNAKARA.
7. SUPASASTRA.

ISLAMIC LANGUAGES.

1. JAMIL-AL-ASHYA.
2. TIBB-E-FARIDI.
3. TAHQUIQ-AL-BUHRAN.
4. SHAFINAT-AL-NAJAT.

**" B " From the Tanjore Maharaja Serfoji's
Saraswathi Mahal Library, Tanjore.**

TAMIL.

1. SARABENDRA VAIDYA MURAI.
(DIABATES).
2. do (E. N. T.)
3. AGASTHYAR.
4. KONGANARSARAKKU VAIPPU.
5. TIRUCHITRAMBALAKOVAIYYAR
with Padavurai.
6. KALACHAKRAM.
7. TALASAMUDRAM.
8. BHARATANATYAM.
9. (a) PANDIKELI VILASA NATAKAM.
(b) PURURAVA CHAKRAVARTHI
NATAKAM.
(c) MADNA SUNDARA VILASA
NATAKAM.
(d) PERCY MACQUEEN'S COLLECTION
(in the Madras University Library) of Folklore.
10. RAMAYYAN AMMANAI.
11. TAMIL PADALKAL
including Pattinathar Venba and Vannankal.

TELUGU.

1. KAMANDAKANITISARAMU.
2. TALADASAPRANADIPIKA.
3. (a) RAGHUNATHA NAYAKA
ABHYUDAYAMU.
(b) RAJAGOPALA VILASAMU.
4. RAMAYANAMU by Katta Varadarajul.

MARATHI.

1. NATYASASTRA SANGRAHA.
2. (a) BOOK OF KNOWLEDGE VAHI.
(b) FOLK SONGS.
(c) DORA DARUN VENI PADDHATI.
(d) ASWASA CHATULA DUMNI.

3. (a) PRATAPASIMHENDRA VIJAYA
PRABANDHA;
(b) SARABENDRA TIRTHAVALI.
(c) LAVANI.
4. DEVNDRA KORAVANJI.
5. BHAKTA VILAS.
6. SLOKA BADHA RAMAYANA.

SANSKRIT.

1. ASWASASTRA with Tricolour illustrations
2. RAJAMRIGANKA.
3. CHIKITSAMRITASAGARA.
4. AYURVEDA MAHODADHI.
5. GITAGOVINDA ABHINAYAM.
6. (a) COLA CAMPU.
(b) SAHENDRA VILASA.
7. DHARMAKUTAM SUNDARA KANDA.
8. JATAKA SARA.
9. VISHNUTATVANIRNAYA VYAKHYA.
10. SANGITA DARPANA.
11. BEEJA PALLAVA.

It is hoped that the publication of most of the important manuscripts will be completed within the next four years.

Some of the manuscripts taken up for publication are represented by single copies in the Library and consequently the mistakes that are found in them could not be corrected by comparing with other copies. The Editors have, however, tried their best to suggest correct readings. The wrong readings are given in round brackets and correct readings have been suggested in square brackets. When different readings are found, they have been given in the foot note or incorporated in the text itself.

The Government of Madras have to be thanked for financing the entire scheme of Publication although there is a drive for economy in all the departments.

My thanks are due to the members of the Expert Committee who spared no pains in selecting the manuscripts for publication. I have also to thank the various editors, who are experts, in their own field, for readily consenting to edit the manuscripts and see them through the press. The various Presses that have co-operated in printing the manuscripts in the best manner possible also deserve my thanks for the patience exhibited by them in carrying out the corrections made in the proofs.

Oriental M. S. S. Library, }
Madras, 1950. }

T. Chandrasekharan,
General Editor.

INTRODUCTION.

"TALA" can best be translated as "rhythm" in English. It controls the movement of a musical piece and adds to its elastic gait. The elements which constitute Tala are ten in number, and they are described as the ten "Pranas" or the ten life-giving elements of a Tala. The word Prana is not used in "BHARTA'S Natya Sastra" or "Sangeetaratnakara", although all the ten elements are described there in detail. The word occurs in "Audibharata" a traditional compilation of the essential quotations in Natya and Nartana sastra. There are four recensions of Audibharata in the Saraswathi Mahal Library, each with a Telugu commentary of its own. The word "Prana" occurs also in a work called "Arjuna Bharatam" which is preserved in a fragmentary form in the Saraswati Mahal Library.

The work that is now published is a Telugu treatise on the ten Pranas of Tala and it is called TALADASAPRANAPRADEEPIKA, and the author Poluri Govinda Kavi who is an Andhra has evidently taken his material from the traditional practitioners of Sangeeta and Natya in Andhra Desa, and from the Audibharata which appears to have been well preserved in the Andhra country. It may not be out of place to point out in this connection that all our Arts, Sciences, and Literature had been almost effaced during the foreign invasions of the thirteenth and fourteenth century and we owe it to the Nayaks of Vijianagar that our culture was revived once again. Our cultural revival in the south therefore has been accomplished by the Nayaks who are Andhras, and in the Telugu language, their mother tongue. Any one who wanted to get any proficiency in any of the fine-arts till about 100 years ago, had to learn Telugu.

The ten elements which go to make up the concept of Tala are:

- (1) Kala or time and its perception.
- (2) Kriya or the beats (Sasabda, that is accompanied with sound), and the movements of the hands and fingers, (nissabda or unaccompanied by sound), by which time is measured and divided into rhythmic parts. There are four Sasabda Kriyas and four Nissabda Kriyas.
- (3) "Marga" or the provincial modes in rhythm. They are four in number.
- (4) "Anga" or the several units of time which are combined together to form a particular Tala. The standard unit is "Laghu". It was originally conceived as the time taken for pronouncing a short vowel, and hence the name. The next higher unit is a "Guru" which means a long vowel. It is twice as long as a "Laghu". The next higher unit is a "Pluta" which means an elongated long vowel. It is thrice as long as a "Laghu". In the lower denominations we have first the "Druta" which is half as long as a Laghu and "Anudruta" which is half a "Druta". The absolute value of a Laghu varies with the provincial modes and other exigencies of musical composition.
- (5) "Kalaa" is the mode of creating sub-species of particular varieties of Talas by using multiples of the units (Angas) constituting them. Thus taking the earliest classical Tala called "Chachchatputa" which is constituted by four units, namely, 1 Guru, 1 Guru, 1 Laghu, and 1 Pluta, making up a total duration of eight Laghus, we have sub-species of this Tala called "DWIKALA" and "CHATUSHKALA" Chachchatputa. In

Dwikala, each constituent unit is doubled, so that the Tala now becomes constituted by two Gurus, two Gurus, one Guru and three Gurus, making up a total duration of Sixteen Laghus. The Chatushkala variety is created by doubling the number of units of the Dwikala.

- (6) "Jaati" is the gait of the rhythm of the particular variety of Tala. The gait is first classified into two main kinds, namely, those with four steps and those with three steps called respectively Chaturasra and Tryasra; and the original Talas consisted only of two, namely the standard Tala of Chaturasra variety called Chachchatputa and that of the Tryasra called Chachaputa. Their constitution in Laghus are 2 2 1 3, and 2 1 1 2 respectively. It is seen that in the first Tala we have two compound paces of four steps each, and in the second, two compound paces of three steps each.

This is the sense in which the word Jaati is used in Natya Sastra. (Vide Natya Sastra, Benares Edition, chapter 31 vv 10 and 12). The next Jaati which is mentioned is "Misra" (mixed) which is said to be produced by mixing Chaturasra and Tryasra making up seven steps. The only other Jaati mentioned by the Natya Sastra is Sankeerna which can be produced by promiscuously adding multiples or fractions of three and four. The later authors have named a pace of nine steps as Sankeerna Jaati and given the name of Khanda for a pace of five steps. We have thus five Jaatis in modern practice.

The word Jati however is used in modern Practice in Karnatic music, in two senses. In one sense it means the number of Akshara Kaalas in the Laghu, and its multiples constituting a Tala. In this sense the number of

Akshara Kaalas, by some quaint reasoning, is not made to apply to the lower denominations of Laghus, namely, Druta and Anudruta which are always supposed to retain the Chaturasra character, and have only two and one Akshara Kala respectively. Thus in Tripura Tala which is constituted by $1 \frac{1}{2} \frac{1}{2}$, in Chaturasra Jati, the Akshara Kalas are $4 \cdot 2 \cdot 2 = 8$; in the Tryasra Jati the Akshara Kala must strictly speaking be $3 \frac{1}{2} \frac{1}{2} = 6$, but in practice, they maintain that the Akshara Kalas are $3 \cdot 2 \cdot 2 = 7$. This anomaly has its own history.

Originally the classical Talas called Marga Talas were five in number namely :—

1. Chachchatputa – Chaturasra – 2 2 1 3
2. Chaachaputa – Tryasra – 2 1 1 2
3. Shatpitaputraka – Tryasra – 3 1 2 2 1 3
4. Sampakveshtaka – Tryasra – 3 2 2 2 3
5. Udghatta – Tryasra – 2 2 2

Many Sankeerna Talas were also allowed as well as the Dwikala, Chatushkala and other multiple varieties of these Talas.

The Sankeerna Talas were given a name and a habitation in mediaeval times and they were listed as 120 Desi Talas. But all these Talas both Marga and Desi were practically forgotten during the Dark ages, except seven Talas which were preserved in the species of musical composition called “salagasuda” These seven were Dhruva, Mathya, Rupaka, Jhampa, Adda, Tripura and Eka; but the revived Art of music required more Talas than these seven for its full expansion. The device therefore of creating new sub-species by assigning three, four, five, seven or nine Akshara Kaalas for the Laghu was thought of. The idea worked very well when

applied to the higher denominations of Laghu. But in the case of Druta and Anudruta the difficulty caused by fractional Akshara Kalas in Tryasra, Khanda etc, had to be overcome by cutting the Gordian Knot and ruling that Druta and Anudruta will always retain the Chaturasra character in all sub-species.

Another sense in which the word Jaati is used is for denoting the gait of the musical piece. Musicians and players on Mridanga and other Tala Vadyas show their proficiency in Tala by changing the gait of the piece maintaining at the same time the total number of Aksharas of the piece.

- (7) "Laya" is the quickness or slowness of the pace of a musical piece. We have thus three kinds of Layas. The slowest is Vilamba, the middling pace is Madhya, and the quickest is Druta.
- (8) "Yati" is the artistic arrangement of quick and slow paces in musical pieces. We have primarily three yatis. The first is the Sama or the uniform pace throughout. The Srotogata is the gradually quickening pace and Gopuchchha is that which gradually slows down. These are the only three yatis mentioned in the Natya Sastra and Sangeetaratnakara. Later authors speak of a fourth and a fifth, namely, Mridanga Yati and Pipeelika Yati. The former has a quick Laya in between slower Layas, the latter has a slow Laya in between quicker Layas.
- (9) "Graha" is the particular point in the Tala where the musical piece begins. If the Tala and the musical piece begin simultaneously it is Sama Graha. If the Tala begins earlier than the piece, then it is said to have Ateeta Graha. If the Tala begins later than the piece, then it has Anagata Graha.

- (10) "Prastara" is the mode of permuting and combining the units of time (Angas) in different ways to form a particular Tala. These permutations and combinations are done in a particular order, so as to avoid the same form of permutation occurring more than once. There are short-cut methods for ascertaining the possible number of permutations and combinations, for ascertaining the order of a particular combination when the form is given, and the form of a particular combination when the order is given. The number of combinations between two fixed limits are also calculated by means of formulas. These short-cuts are severally called Sankhya, Nashta, Uddhishta, Meru and Khanda Meru.

This short account of the Ten Pranas of Talas will, it is hoped, help the reader in understanding the text of this publication.

There is only one manuscript of this work in our Library and no other elsewhere, and the Telugu Pandits of the Library have spared no pains in getting at the correct text. It is hoped that this work will serve as a standard work of reference for the present day Sampradaya of Tala in our music and dance.

Saraswathi Mahal }
Library Tanjore }
7—10—50.

K. VASUDEVA SASTRY,
Joint Editor.

❖ ❖ ❖ లో లి ప లు కు ❖ ❖ ❖

తాళదశప్రాణప్రదీపికయను సీభరతలక్షణగ్రంథమును రచించిన యతఁడు పోలూరి గోవిందకవి. భరతశాస్త్రమందలి తాళాధ్యాయమునకు నిది స్వతంత్రానువాదముగానోపు. ఆంధ్రవాఙ్మయములో నిది యగ్రతాంబూలమందుకొనఁదగిన లక్షణగ్రంథము. ఏతద్గ్రంథాంభముననే తాళంబునకుఁ బ్రయోజనమును బేర్కొనుచు సృత్తగీతవాద్యములవ్యవస్థితగతులై సంచరింపకుండుటకుఁ దాళమత్యంతావశ్యకమని కవి చెప్పియున్నాఁడు. ఆపద్యమీరీతిగనున్నది-

కం॥ “(1) తౌర్యత్రికమత్రేభమ
వార్యస్థితి నడచు నెడను వడినంకుశసౌ
కర్యంబున మర్యాదా
ధుర్యంబుగ దానిఁజేయదొ తాళమొగిల్” (చూ. పద్య.
32. ప్ర॥ ఆశ్వా॥

అట్టి తాళంబునకును గొన్నినియమములుండవలయును గదా ! అవియే యీదశప్రాణంబులు వానిని నిరూపించుటయే యీగ్రంథముయొక్క పరమోద్దేశము. ఆదశప్రాణంబులేవన;
(1) కాలము (2) మార్గము (3) క్రియ (4) అంగము (5) గ్రహము
(6) జాతి (7) కళ (8) లయ (9) యతి (10) ప్రస్తారము, అనునవి.
(చూ. పద్య. 39 పుట॥ ప్ర॥ ఆశ్వా.)

ఆశ్వాసద్వయరూపమగు సీగ్రంథమునఁ బ్రథమాశ్వాసమునందు “కాల”మను మొదటిప్రాణము మొదలు “యతి” యను నవమప్రాణమువఱకు నవిస్తరముగా నిరూపింపఁబడియున్నది. పదియవప్రాణమైన ప్రస్తారముయొక్క వివరణమే ద్వితీయాశ్వాసము

---

(1) తౌర్యత్రికమన సృత్తగీతవాద్యములు.

లోని విషయము. ప్రథమాశ్వాసముకంటెఁ బెద్దదైన ద్వితీయాశ్వాసమును జదివినతరువాత నతివివాదగ్రస్తమైన “ప్రస్తార” మను దశమ ప్రాణమును వివరించుటయే యితని పరమోద్దేశమనియు, ప్రథమాశ్వాసము నద్దానికి భూమికాత్మకమనియుఁ దోచకయుండదు.

కృతికర్త .

ఓబయామాత్యపుత్రుఁడైన పోలూరి గోవిందకవి సదాశివస్వపతి ప్రేరేపించగా నీగ్రంథమును భరతము వీరరాఘవయ్యసాహాయ్యమున రచించినట్లు దెలియుచున్నది. భరతశాస్త్రప్రవీణుడైన వీరరాఘవయ్యనుగుఱించి యీక్రిందిపద్యములో వర్ణించియున్నాఁడు.

చ॥ “సరనుఁడు లాన్యదర్శనవిశారదశారదతాళలక్షణం
బరసి తదీయలక్షణమునందఱు మెచ్చఁగఁదగ్గుణంబుల
బ్బురముగఁ దెల్పువై ఖరికిఁ బోల్చఁగ రెండవమేరుధన్వి యీ
భరతమువీరరాఘవయపాటి మహానటమాలి కల్లునే” (చూ.
పద్య. 20. ప్ర॥ ఆశ్వా.)

ఈభరతము వీరరాఘవయ్యయొక్క కాలముగాని యతని నివాసస్థలముగాని తెలుసుకొనుటకుఁ దగినయాధారములు దొరకుటలేదు.

గోవిందకవి పావులూరి మల్ల న ను దనగ్రంథమునందుఁ బేర్కొని మిక్కిలిప్రశంసించి యుండుటచేత నితఁడు మల్ల న కుఁ దర్వాతవాఁడనుటకంటె నధికముగానితనికాలమునుగుఱించి చర్చింపఁ జాలకున్నాము. ఇతఁడు నన్నయమల్లనలను మాత్రము పేర్కొని యుండుటచేత వారికంటె నర్వాచీనుఁడని చెప్పుటకు వీలగునేకాని అత్యర్వాచీనుఁడని చెప్పుటకుమాత్రముతావులేదు. మల్లననుగుఱించి చెప్పిన పద్యమివిధముగానున్నది.

“మ॥ గణితాధారము సర్వలోకమరయంగా నందులో బెద్దయున్
గణితాధారము నాట్యశాస్త్రమెఱుంగంగన్ గా వు నన్
మేటియై

గణితాంభోధధరించె సత్కృతుల విఖ్యాతంబుగానెవ్వఁడా
గణకగ్రామణి పావులూరికవి నిక్కంబెంచెదన్ మల్లనన్”

(చూ. పద్య. 6 ప్ర॥ ఆశ్వా॥)

కవి యీగ్రంథమును సదాశివభూపతికి నంకితముఁజేసెను.
ఈకవియే ‘పర్వతనారదచరిత్ర’మను మఱియొక గ్రంథముఁగూడ
రచించి యీసదాశివనృపతికే యంకితమొనర్చినట్లు నీగ్రంథము
నందలి యీక్రిందిపద్యమువలనఁ దెలియుచున్నది.

క॥ ‘మునుపును బర్వతనారద

మునినాముల చరితమును సముత్కటఫణితిన్

ఘనకావ్యంబుగ నొనరిచి

తనకిచ్చిన ఘనుఁడవొంగదా ప్రముదమునన్’ (చూ. పద్య.
16. ప్ర॥ ఆశ్వా॥)

కాని “సరస్వతీమహల్” గ్రంథాలయములో D. NO. 180
M. NO. 243. నెంబరుగల “పర్వతనారదోపాఖ్యానము” అనుగ్రంథ
మునందు ఉదవినాయకుఁడు తనయన్నయగు సదాశివనృపతి కంకిత
ముగా నద్దానిని యొనర్చినట్లున్నది. గోవిందకవి ఈగ్రంథమునందుఁ
బర్వతనారదచరిత్రమును రచించి సదాశివునకంకితము చేసినట్లు
చెప్పియున్నాఁడు. పరస్పరవిరుద్ధములగు పై విషయములు కృతికర్త
నిర్ణయమునకుపకరింపకయున్నవి. ఇంచుమించుగా నేకనామమును
నేకప్రతిపాద్యవిషయమునుగల సమకాలికకవులకృతమగు రెండు
ప్రత్యేకగ్రంథములొకనికే యంకితమీయఁబడుట చిత్రమైయున్నది.
ఇది విచార్యము. గోవిందకవి “రాగతాళచింతామణి” యను మఱి
యొకగ్రంథమునుగూడ “కట్టమూరి బుస్సభూపతి” ప్రేరణచే రామాం
కితముగాఁజేసినట్లు దెలియుచున్నది. ఈకట్టమూరి బుస్సభూపతిని

గుఱించి చారిత్రకాధారములు మాకుదొరకలేదు. అందుఁగూడ
సీతాశదశప్రాణనిర్ణయము చేయఁబడియున్నది.

(Ragatalachintamani by Poluri Govinda Kavi, No. D. 2564 the descriptive Catalogue of Telugu Manuscripts Vol. XII Sangita, Government Oriental Manuscripts Library, Madras.)

కృతిభర్త .

ఈతాశదశప్రాణప్రదీపికకుఁ గృతిభర్త సదాశివభూపతి. ఇతని
యింటిపేరు చెఱుకూరు, పంటకులములో జన్మించినవాఁడు. ఇతని
గుఱించి తెల్పుపద్యము లీగంధమందీరీతనియున్నవి.

సీ॥ సర్వేశ్వరునియందు సంభవించిన నాల్గు
జాతులలోన నిచ్చలముగాఁగఁ
గలియుగంబున మీరు ఘనశూద్రజాతంబు
ప్రభఁగాంచెనందులోఁ బంటకులము
నాపంటకులములో నతులకీర్తులఁదాలెచ్చె
జెఱుకూరికులము విస్తీర్ణమగుచు
నామహాకులములో నటబొగడ్డకునెక్కెఁ
బెద్దలకును బెద్ద పెద్దవిభుఁడు

గీ॥ నతనియిల్లాలు పెద్దాంబయనఁగఁదనరు
నానృపాలునకాసతికతులగుణుఁడు
పాపన యనంగ నొక్కభూపాలతిలకుఁ
డుదయమయ్యెను లోకైకవిదితయశుఁడు. (చూ. ప. 7 ప్ర॥ ఆ.)

కం॥ అతనికిఁగల్గిరి యేగురు
సుతులతులితభోగభాగ్యసుత్రాములు నం
తతపాతివ్రత్యార్జిత
హితకీర్తికి జీవగఱ్ఱ యెఱ్ఱాంబికకుఁ.

మ॥ వరుసకో బెద్దవిభుండు లింగనృపుడు^క వారాశిగంభీరులా .
 తిరుకామావనినాథకృష్ణవిభులు^క దీనార్థిమందారుడం
 బరచూడాంఘ్రిసరోజపూజనకళాభవ్యుండు శ్రీ రామలింగ
 గరమాకాంతుడనంగ నంగతసమాఖ్యాభాగులాయేగురు^క
 (చూ. పద్య. 9 ప॥ ఆశ్వా.)

ఉ॥ వారలలోన ముఖ్యుడయి వంశకరుండగు రామలింగభూ
 మీరమణాగ్రగణ్యునక మేయగుణాకర రామకాంఠకు^క
 ధీరులుగల్గి రేగురు సుధీజనతావినుతాధికప్రభా
 ధారులుదారశేఖరులుదాత్తగుణోత్తములు త్తమోత్తముల్.
 చూ. పద్య. 10॥ ఆశ్వా)

క॥ శ్రీకర సదాశివాఖ్యమ
 హీకాంతుడుదవినాయకేంద్రుడు ఘనపు
 న్యాకలితుడు పాపాజయు
 నాకొమరప రామభద్రులన సత్పుత్రుల్. (చూ. పద్య 11.
 ప॥ ఆశ్వా.)

క॥ ఆయేగురు సత్పుత్రకు
 లాయతసత్కీర్తిశాలురర్థిజనప్రా
 లేయాంశువతంసులు భ
 ద్రాయతసంశీలురధికధర్మప్రతులు^క. (చూ. పద్య 12 ప॥
 ఆశ్వా.)

క॥ అగ్రజుడు వారికెల్ల స
 మగ్రియశోధనుడు ధర్మమార్గణహృదయో
 దగుడు సదాశివనృప
 తిగ్రామణి యతనిసన్నతింపగదరమే. (చూ. పద్య 13
 ప॥ ఆశ్వా.)

కృత్తిభర్త వంశవృక్షము

పెద్దవిభుడు + పెద్దాంబ

పావన + ఎత్తాంబిక

పెద్దవిభుడు   లింగస్మృతుడు   తిరుకామా   కృష్ణవిభుడు   శ్రీరామలింగరమాక్కాతుడు
వనినాథుడు

రామకాంబ

+

సచాశిపుడు   ఉదవివా   పాపాజి   కొమరప్ప   రామభద్రుడు
(కృత్తిభర్త)   యకుడు

సదాశివభూపతి యేనమయమున నేప్రదేశమును బాలించెనన్న విషయమును నిర్ణయించుట కాధారములుదొరకలేదు. ఈనరస్వతీ మహల్ గ్రంథాలయములో నెం॥ 261 శ్రీకృష్ణవిలాసమును తాళ పత్రప్రతిలో నీపద్యమున్నది—

ఉ॥ “పొందుగ నాదుసన్నిధికిఁ బోలుఁబోవనమంత్రిపుత్రు గో
విందకవీంద్రు మత్తులుని వేడ్కదలిర్పఁగ జేరఁబిల్చి తా
నందముగా నిశింగనిన యాకలఁదెల్చిన నాలకించి యా
నందము మీర నానుకవినాయకుఁడిట్లనియె” మృదూక్తులన్.

ఈ“కృష్ణవిలాస” కావ్యకర్త “వెంకనార్యుడు”. గోవింద కవియు వెంకనార్యుడును సమకాలికులని పై పద్యమువల్ల స్పష్టమగు చున్నది. కాని వెంకనార్యునికాలమునుగూడ నిర్ణయించుటకాధార ములు దొరకలేదు. కాన గోవిందకవికాలనిర్ణయముకూడ ససాధ్య మైనది.

శై లి .

లాక్షిణికగ్రంథమైనను ససాధారణప్రతిభావంతుఁడైన కవి యప్రమత్తుఁడై ప్రతిపాద్యవిషయమును బాఠకులకు సతిసులభము గావించెను. పారిభాషికపదజటిలమైనవిషయముల నింతసులభశై లిలో రమ్యములగు పద్యములందిమడ్చి పాఠకులకు విసుగుపుట్టించని యీ కవి యాంధ్రసారస్వతమునకు గొప్ప సేవఁజేసియున్నాడు.

— మా తృ క —

తంజావూరు “స ర స్వ తీ మ హ ల్” గ్రంథాలయములోని B.11600. D.719 నెంబరుగల తాళపత్రగ్రంథమీముదిత ప్రతికి మాతృక. అతిప్రాచీనమైన యీగ్రంథము వ్రాయసగాని దోషము చేతను, కీటదప్టమగుటచేతను, పరిష్కరణమునకుఁ జాలత్రమనిచ్చి

నది. అయినను అనివార్యపరిస్థితులయందు యోగ్యమైన దిద్దుపాట్లు చేయఁబడి యథామాతృకపాఠములాయాభాగములకడుగున నివ్వఁబడియున్నది.

ద్వితీయాశ్వాసమునందు ముఖ్యముగాఁ బేర్కొనఁబడిన దశ మప్రాణముగు 'ప్రస్తారము' అతిజటిలముగా నుండుటచేతఁ బాఠకుల సౌకర్యమునుద్దేశించి ముందుగా 'ప్రస్తారక్రమమును దెల్పుపటమును' (Table of Prastharas) చేర్పఁబడియున్నది. సహృదయులు మా యీ య త్న ము ను బ్రోత్సహింతురని నమ్ముచున్నారము. ముద్రణయందలి లోటుపాట్లను సహృదయులు మన్నింతురుగాక.

“సరస్వతీమహల్” గ్రంథాలయము, } పరిష్కర్తలు.
తంజావూరు, 1950. }

విషయానుక్రమణిక .

ప్రథమాశ్వాసము .

	పుట
1. ఇష్టదేవతాస్తుతి	1
2. కృతిభర్తృవంశానువర్ణనము	2
3. షష్ఠ్యంతాలు	6
4. సప్తవిధసృత్తవిచారము	7
5. తాళశబ్దోత్పత్తిక్రమము	8
6. తాళస్వరూపవివరణము	9
7. తాళమహిమ	„
8. తాళఫలకథనము	10
9. తాళదశప్రాణములు — తదుద్దేశక్రమము	11
10. కాలప్రాణలక్షణము	„
11. మార్గప్రాణవివరణము	12
12. మార్గలక్షణము, తద్విభాగము	13
13. దక్షిణమార్గాదివివరణము	„
14. క్రియాప్రాణలక్షణము	14
15. సశబ్దనిశ్చబ్దనిరూపణము	„
16. మార్గదేశిక్రియాదినిరూపణము	15
17. అంగప్రాణకథనము	17
18. అనుద్రుతద్రుతాదులకు చిహ్నములు	18
19. అంగాధిదైవతములు	„
20. అనుద్రుతద్రుతాదులకు నామభేదములు	„
21. అంగములకు హస్తప్రమాణము	19
22. గ్రహప్రాణము	20

	పుట
23. అతీతానాగతాదివివరణము	20
24. జాతిప్రాణము	21
25. చతురశ్రజాతీలక్షణము	„
26. త్ర్యశ్రజాతీలక్షణము	22
27. మిశ్రజాతీలక్షణము	„
28. ఖండజాతీలక్షణము	„
29. సంకీర్ణజాతీలక్షణము	„
30. అధికాంగ, అల్పాంగవివరణము	23
31. కళాప్రాణము	„
32. ఏకకళద్వికళాదివివరణము	„
33. లయప్రాణము	24
34. లయమార్గవివరణము	„
35. యతిప్రాణము	„
36. సమస్తోపహాదియతుల నిరూపణము	25

ద్వితీయాశ్వాసము.

1. ప్రస్తారలక్షణము	27
2. సంఖ్యలక్షణము	28
3. పాతాళసంఖ్య	„
4. అంగశ్రేణీసంఖ్యాదిఫలలక్షణము	29
5. ఇచ్ఛాపాతాళలక్షణము	„
6. సర్వపాతాళలక్షణము	30
7. తాళప్రస్తారము చేయుక్రమము (విజప్రస్తారము)	„
8. త్ర్యశ్రప్రస్తారము	33
9. మిశ్రప్రస్తారము	„
10. ఖండజాతిప్రస్తారము	34
11. సంకీర్ణప్రస్తారము	„
12. తాళసంఖ్యాజ్ఞానమునకు మార్గకథనము	35

	పుట
13. చతురశ్రమిశ్రాదిజాతీయములగు ద్రుతానుద్రుతాదికముల వివరణము	36
14. ఖండప్రస్తారనిరూపణము	„
15. యంత్రభేదముల వివరణము	30
16. ఖండప్రస్తారమందు తాళమును లిఖించుక్రియము	39
17. నష్టోద్దిష్టప్రకారము	40
18. చతురశ్రనష్టోద్దిష్టకథనము	41
19. త్రిశ్రనష్టోద్దిష్టకథనము	42
20. మిశ్రనష్టోద్దిష్టక్రియము	43
21. ఖండనష్టోద్దిష్టక్రియము	44
22. సంకీర్ణ జాతీయనష్టోద్దిష్టక్రియము	45
23. చతురశ్రాదిపంచజాతీయమేగులక్షణము	46
24. ద్రుతయంత్రకథనము	47
25. ద్రుతయంత్రఫలలక్షణము	49
26. చతురశ్రలఘుయంత్రక్రియము	50
27. చతురశ్రగురుయంత్రక్రియము	„
28. గురుమేరువలయవిధానము	„
29. ప్లుతయంత్రనిరూపణము	51
30. సమస్తమేగుస్థానకలక్షణము	52
31. యంత్రంబులందు గృహనిర్మాణ నిరూపణము	„
32. గురుమేరులేఖనవిధానము	54
33. ప్లుతయంత్రలేఖనవిధానము	55
34. మిశ్రాదిజాతీయయంత్రనిరూపణము	„
35. సంఖ్యలక్షణము	57
36. ద్వితలఘ్వాదినిఖిలయంత్రఫలనిరూపణము	61
37. పంచతాళనిరూపణము	62
38. సప్తతాళలక్షణము	63

శ్రీరస్తు.
కుభమస్తు.

తాళ దళ ప్రాణ ప్రదీపిక.

(అను భరతలక్షణగ్రంథము.)

ప్రథమా శ్వాసము

ఉపోద్ఘాతము.

శా॥ శ్రీ వాణీరమణీవిబుద్ధపదరాజీవోత్తమాంగప్రభా
వావిష్కారపరిష్కృతాధరతలోదాయ ... మునా
ర్యావామాంగవిభాసమాను ససమానాంతర్ముఖస్వాంతప
ద్మావాసోత్సవకామి శ్రీయుదవినాథస్వామిః బ్రార్థించెదః

కం॥ రాముని దశముఖదనుజవి
రాముని సజలాంబుదాభిరాముని సీతా
రాముని వినమితభార్గవ
రాముని జితయాతుధానరామునిఁ గొలుతున్. 2

కం॥ ధాతకు నిఖిలప్రాణివి
ధాతకు నిరుపమఫలప్రదాతకు నిగమా
ధ్యేతకు సమభువనాధి
ష్ఠాతకు సుర నేతకిడెద నవినయవినతుల్. 3

కం॥ మదనారిహృదయమోదన
నదనారతదివ్యమహిమనదనుని విఘ్న
భ్యదనుని మదవద్విరదన
వదనుని మదనేకవరదు వర్ణన నేతున్. 4

సీ॥ శారదచంద్రికాశారదశారద
రద్యుతిషార శారదను దలఁచి,

వల్మీకభవముఖ్యవరపూర్వగీర్వాణ
 భాషాకవుల నెల్లఁ బ్రస్తుతించి,
 సన్నయప్రముఖాంధసన్నతప్రాక్తన
 కవిరాజరాజుల కవనతులిడి,
 యధునాతనామరప్రథితతిలింగభా
 షావేదిసుకవుల సన్నతించి,

తే॥ గీ॥ యతులు ప్రాసంబు లెఱుంగక యతులరీతి
 వృత్తులరయక పూర్వకవిప్రబంధ
 బంధురోక్తుల కవితలు పసకిటించు
 కటికికుకవులఁ బట్టి వాక్కశలఁగొట్టి

5

మ॥ గణితాధారము సర్వలోకమరయంగా నందులోఁ బెద్దయున్
 గణితాధారము నాట్యశాస్త్రమెరుగంగన్ గావునన్ మేటియై
 గణితాంబోధి ధరించె సత్కృతుల విఖ్యాతంబుగా నెవ్వఁడా
 గణకగ్రామణి పావులూరికవి నిక్కంబెంచెదన్ మల్లనన్. 6

వ॥ ఇట్లభీష్టదేవతాభివాదనాచరణంబును సమస్తసుకవిరాజ
 బహుకరణంబును కుకవిజనతానిరాకరణంబును సంఘటించితానతు
 లితకరుణాసముద్రశ్రీరామభద్రకృపాకటాక్షవిభవానులబ్ధశాశ్వత
 సారస్వతవిశేషంబున సశేషభాషావేదివేతండాఖండలతండంబులా
 నందపిచండిలంబులై నిజశిరోమండలంబులఁ దాల్చియుపలాలనం
 బొనరింపనింపువాటించి యొక్క భరతలక్షణగ్రంథంబు బంధు
 రాంధ్రభాషావిశేషవచనరచనాప్రచురంబుగా రచియింపఁదలంచి
 యుండు నవసరంబున —

సీ॥ సర్వేశ్వరునియందు సంభవించిన నాల్గు
 జాతులలోన నిచ్చలముగాఁగఁ,
 గలియుగంబున మీరు ఘనశూద్రజాతంబు
 ప్రభగాంచెనందులోఁ బంటకులము

నాపంటకులములో నతులకీర్తులఁదాల్చెఁ
జెరుకూరికులము విస్తీర్ణమగుచు
నామహాకులములో నటబొగడ్తు నెక్కిఁ
బెద్దలకును బెద్ద పెద్దవిభుఁడు

గీ॥ నతని యిల్లాలు పెద్దాంబయనఁగదనరు
నాన్మపాలునకాసతికతులగుణుఁడు
పాపనయనంగ నొక్క భూపాలతిలకుఁ
డుదయమయ్యెను లోకై కవిదితయశుఁడు.

7

కం॥ అతనికిఁ గల్గిరి యేగురు
సుతులతులితభోగభాగ్యసుత్రాములు సం
తతపాతివ్రత్యార్జిత
హితకీర్తికి జీవగట్ట యెఱ్ఱాంబికకుఁ.

8

మ॥ వరుసక బెద్దవిభుఁడు లింగన్యస్రుఁడు వారాశిగంభీరులా
తిరుకామావనినాథకృష్ణవిభులు దీనార్థిమందారుఁడం
బరచూడాంఘ్రిసరోజపూజనకలాభవృండు శ్రీరామలిం
గరమాకాంతుఁడనంగ సంగతనమాఖ్యాభాగులాయే
గురుఁ.

9

ఉ॥ వారలలోన ముఖ్యుఁడయి వంశకరుండగు రామలింగభూ
మీరమణాగ్రగణ్యునక మేయగుణాకరరామకాంబకుఁ
ధీరులుఁగల్గి రేగురు సుధీజనతావినుతాధికప్రథా
ధారులుదార శేఖరులుదాత్తుగుణోత్తములు త్తమోత్త
ముల్.

10

కం॥ శ్రీకరసదాశ్రివాఖ్యమ
హీకాంతుండుదవినాయకేంద్రుఁడు ఘనఘ
ణ్యాకలితుఁడు పాపాజయు
నా కొమరపరామధద్రులన సత్పుత్రుల్.

11

కం॥ ఆయేగురు సత్పుత్రకు
 లాయతసత్కిర్తి శాలురర్థిజనప్రా
 లేయాంశు వతంసులు భ
 ద్రాయతసంశీలురధికధర్మవ్రతులున్. 12

కం॥ అగ్రజుడు వారికెల్ల న
 మగ్రయశోధనుండు ధర్మమార్గణహృదయో
 దగ్రుడు నదాశివనృప
 తిగ్రామణి యతని నన్ను తింపగదరమే. 13

కం॥ అతఁడొక్కనాఁడునపురో
 హితకోవిదనుకవిబంధుహితమంత్రిసుహృ
 త్తతిమూఖపరిజనవే
 ప్రితసభలో నిండుకొలుపు నేయుచు నొకచోన్. 14

ఉ॥ సన్నిధినున్న నన్ను విలసత్కరుణాప్తకణాక్షవీక్షణా
 భ్యున్నతిఁజూచి యిట్లనియెఁబోలురివంశమణి సుధారసో
 ద్యున్నవమాధురీమహిమహారిగభీరలనద్వచోవిహా
 రోన్నతసత్కవిత్వవిభవోజ్వల యోబయమంత్రినందనా. 15

కం॥ మునుపును బర్వతనారద
 మునినాముల చరితమును సముత్కటఫణితిన్
 ఘనకావ్యంబుగ నొసరిచి
 తనకిచ్చిన ఘనుడవొగదా ప్రముదమునన్. 16

కం॥ ప్రకటించ (1) నేల నిన్ను నే
 నకలజ్ఞునిఁ బొగడనేల నద్గురుసవిధా

(1) పై కందపద్యము యొక్క మొదటి పాదము మాతృకయందు “ప్రకటించె
 జేరినిన్నును” అను రీతినియున్నది. అర్థ సౌష్ఠ్యవముననుసరించి పై రీతిగ
 మార్చబడియె.

ధిక్తాంధ్రవిధిప్రజ్ఞా
కుకవీకృతపూర్వసుకవి గోవిందకవి.

అనుగ్రహ: గుర్రుగారి.
మీ కృతి: పితృగారి.
17

ఆ॥ వె॥ బహువిధంబులయిన భరతశాస్త్రంబుల
లోన ముఖ్యమును బ్రధానమగుచు
నాదిభరతమునిమహానటప్రోక్తంబు
వెలయు; దానియందు విస్తరితము.

18

క॥ తాళదశప్రాణంబులు
బాళినినవి తెనుగుజేసి ప్రతిపద్యమునకె?
వాలాయము మాపేరను
బోలంగ నంకితము గలుగఁ బొంకించఁగదే ✓

19

వ॥ అని యానతిచ్చి (—)

పొంకించు లో పొంకించు

చ॥ నరసుండు లాస్యదర్శనవిశారదశారదతాళలక్షణం
బరసి తదీయలక్షణమునందఱు మెచ్చఁగఁదద్గణంబుల
బుర్రముగఁ దెల్పు వైఖరికీబోల్పఁగ రెండవ మేరుధన్వియూ
భరతమువీరరాఘవయపాటి మహానటమాళి కల్గునే.

20

వ॥ ఇట్టి తాళదశప్రాణలక్షణపరీక్షాపాండిత్యవిభవంబునందు
ద్వితీయమహానటుండునుంబోలె విలసిల్లు నీమహామహుండే తల్లక్షణ
పరిజ్ఞానకార్యంబునకు నెయ్యంబున సాహాయ్యంబొనరిపనే తల్లక్ష
ణంబుఁ దెనింగించి తాళదశప్రాణప్రదీపకమ్మను పేర నొక్క
కబ్బంబొనరించి మాకంకితంబు నేయుమనియుచు, నిట్టి మహా
కార్యంబునకు నీవే సమర్థుండవు గాని యిచ్చట మరియెవ్వారును
నేతత్కార్య సమర్థులు గారని చాల ప్రార్థించి కర్పూరతాంబూ
లాదినత్కారంబులఁజేత బహుకరించినఁ జేకొని నేనుంబరమా
నందసంభృతహృదయారవిందుండనగుచుఁ దత్కార్యంబుపక్రమిం
చెద — —: పవ్యంతాలు: — ?

కం॥ శ్రీకరసద్గుణవితతికిఁ
బ్రాకటవితరణవిహారభవ్యస్థితికిఁ
లోకస్తుతవిభవోన్నతి
కాకలితభవపదాంబుజార్చనరతికిఁ. 21

కం॥ నాస్త్వంబరగండునకు ను
దుస్త్వజనతీర్తివిభవధూర్వహసుప్రా
శస్త్యస్ఫురితవితాన
స్వస్త్వయనదిగంగనాభవనగేహళికిఁ. 22

కం॥ ఇక్షుగ్రామాన్వయకుము
దక్షణదాధ్యక్షునకును దక్షిణబాహో
ధక్షోణీమండలశత
కక్షుద్రక్షపణరూక్షకౌక్షేయునకుఁ. 23

కం॥ భరతాదినిఖిలవిద్యా
నిరుపమతత్వార్థనిపుణనిరతప్రజ్ఞా
నిరవధికిర్తిమహోన్నతి
వరభరణికి శ్రీనదాశివనృపాగ్రణికిఁ. 24

వ॥ అంకితంబుగా నాయొసర్పంబూనిన తాళదశప్రాణ
ప్రదీపికయను భరతలక్షణకావ్యంబునకునుపోద్ఘాతప్రకరణంబెట్టి
దనిన —

మ॥ వరతౌర్యత్రికలక్షణప్రకటనస్వాభావికప్రక్రియా
భరతంబై భరతప్రతీంద్రచనస్ఫారప్రభావోల్లస
ద్భరతాఖ్యాయుతమై సమస్తభువనప్రఖ్యాతమైయొప్పు నీ
శ్వరముఖ్యామరపాత్రమై భరతశాస్త్రంబార్య
చారిత్రమై. 25

కం॥ ఆభరతము బహుభంగుల

శోభిల్లు మహేశ్వరాదిసుమతబహుత్వ

స్వాభావ్యంబున నందు మ

హాభవ్యంబాదిభరతమైశ్వరమగుటక. *విజయవల్లభ* 26

వ॥ ఇట్లు మహేశ్వరప్రణీతంబైన యాదిభరతంబు నంది
కేశ్వరాదిభరతంబులకంటె నుత్తమోత్తమంబై విలసిల్లు, నట్టి
యాదిభరతప్రకారంబునఁ దాళదశప్రాణలక్షణనిర్ణయంబొనరించె
దను. అట్టి తాళంబు తౌర్యత్రికప్రధానంబై చెలంగుచుండు.
తౌర్యత్రికంబన్నది నృత్యగీతవాద్యములు మూఁడునుంగూడఁ
దన్నామధేయంబునంబవర్తిల్లును. అట్టి నృత్యాదులు మూఁటి
లోపలను మొదటిదైన నృత్యంబు (1) శుద్ధతాండవంబనియును,
(2) దేశీనటనంబనియును, (3) ప్రేరణ¹ నాట్యంబనియును, (4) ప్రేంఖణ
నర్తనంబనియును, (5) కుండలినృత్యంబనియును, (6) దండలాస్యం
బనియును, (7) బహుచారి నృత్యంబనియును, సప్తవిధంబై యొప్పు
చుండు. గీతంబన్నది షడ్జమధ్యమాదిసప్తస్వరప్రధానంబై నాట
గౌళాదిరాగభేదంబులంజేత బహువిధంబై పెంపుమీరు. వాద్యం
బన్నది తతానద్ధసుషిరఘనాదిభేదంబులవలన చతుర్విధంబై శోభిల్లు.
తచ్చతుర్విధంబైన వాద్యంబు తత్తదవాంతరభేదంబులవలన మఱియు
ననేకవిధంబై రంజిల్లు. ఇట్టి నృత్యగీతవాద్యంబులు మహేశ్వరాది
సకలదేవతాజనమనోరంజకంబులై వర్తిల్లునని పల్కుచో మనుష్యాది
సకలభువనజనహృదయాహ్లాదకరంబులై తత్తత్సకలలోకాచరణీయం
బులగుటకు సందియంబై. అట్టి తౌర్యత్రికంబు సకలదేవతాచరి తంబ
గుటయుఁ గ్రమంబున నేర్పఱిచెద. తద్విధం బెట్టిదనిన —

---

1 సంగీత రత్నాకరము మొదలగు గ్రంథంబులందు “ ప్రేరణ ” అని యుద
హరింప బడియున్నది.

సీ॥ శుద్ధనాట్యముఁజేసె సోమశేఖరమూర్తి
 యగసుత దేశ్యలాస్యంబు సలిపె,
 బ్రేరణనృత్యమావారిజభవుఁడాడె
 నావాణి ప్రేంఖణమాచరించె,
 గుండలిన్మత్తంబు గోవిందుఁడొనరించె
 దండన ర్తనమబ్ధితనయనెఱపె,
 నప్పరోనికురుంబమభ్యాస మొనరించె
 బహుచారినటనమప్రతిమమహిమ,

గీ॥ నిట్లు నప్తవిధంబుల నెనఁగు నాట్య
 మెల్ల వేలుపులాదరియింపుతోడ
 ననుచు నాడెడు నెడల నీయతులనటన
 మఖిలలోకానురంజనమగుట యరుదె.

27

గీ॥ నారదాదులు గేయవిహారులనుట
 లోకసిద్ధంబు వాదిత్రలోలమతులు
 నందికేశ్వరముఖ్యులనఁగ వినరొ
 నకలజనములవారు నిశ్చయముఁగాఁగ.

28

వ॥ ఇట్లు నిఖిలదేవతాయోగ్యంబును సకలలోకానంద
 కరంబును సకలజనతాజీవనకరంబును రసికరంజనంబునై వెలయు
 నట్టి తౌర్యత్రికంబునకుఁ బరమప్రధానంబై తన్నిరంతరనియామ
 కంటై తాళంబు విలసిల్లుచుండు, నట్టి తాళలక్షణంబు సకలజనవేద్యం
 బగుటంజేసి తత్తాళంబునకు మొదట సస్వర్థనామనిర్ణయంబును
 తత్స్వరూపనిశ్చయంబును, తదావశ్యకతాప్రకారంబును, తన్మహి
 మంబును, తద్విజ్ఞాన ఫలంబును నందఱకుఁ దెలియవలయుఁ గావునఁ
 గ్రమంబున నివియెల్ల నేర్పఱచెద నదియెట్టిదనిన —

క॥ సోమున “తలప్రతిష్ఠా

యా” యనుధాతువు ప్రతిష్ఠ యను సర్థంబున

నేమమునఁ దెల్పు నందున
శ్రీ మీరును “తాళ” పదము సిద్ధంబగుచున్. 29

గీ॥ అట్టి తాళంబునందును దారగతుల
సుప్రతిష్ఠితమగుచు మెచ్చులుఘటించు
దివ్యతౌర్యత్రికంబు సుధీజనాను
రంజనము సేయుననుట సౌర్యత్రికంబు 30

వ॥ ఇది తాళశబ్దనిర్ణయంబు, యిఁకఁదాళస్వరూపంబెట్టి
దనిన —

కం॥ కరతలయుగనంయోగ
స్ఫురితవియోగములయందుఁ బొలుపొందెడు నా
చరకాలమెంతఁగలదొ
కరమది తాళంబటంచుఁ గల్పితమయ్యెన్. 31

వ॥ తదీయావశ్యకత్వం బెట్టిదనిన —

కం॥ తౌర్యత్రికమత్రేభమ
వార్యస్థితి నడచునెడను వడినంకుశసా
కర్యంబున మర్యాదా
ధుర్యంబుగఁదానిఁ జేయదొ తాళమొగిన్. 32

ఆ॥ వె॥ వరుస సృత్తగీతవాద్యదేహంబున
కమరుఁ బ్రాణమగుచు నతులతాళ
మట్టి తాళహీనమైన యామూఁడును
మృతశరీరమని నికృష్టమగును. 33

వ॥ తస్మహిమం బేదనిన —

కం॥ శివరూపమగు “త” కారం
బిష్టల “ల” కారంబు శక్తియాకారమగున్.

శివశక్తిసమాయోగ

ప్రవణ ప్రథః “దాళ” మహిమ పావనమయ్యే. 34

మ॥ శివశక్త్యాత్మకమై పవిత్రతరమై శ్రీభక్తిముక్త్యర్పణ
ప్రవణంబై శుభదాయమై ఘనదశప్రాణాత్మకంబై జగ
ద్భవనాభ్యంతరసంతతస్ఫుటసభ్యస్ఫారసత్కీర్తివై
భవబీజంబగు తాళమందెలియ నాప్రాజ్ఞుడె తత్వజ్ఞుడు. 35

వ॥ తత్ఫలంబెట్టిదనిన —

క॥ శ్రుతిజాతివిశారదులై
తతముఖవాద్యప్రచారధన్యులునగునా
మతిమంతులు నధిగతతా
ళత వెలయుదురతులమోక్షలక్ష్మీపతులై. 36

వ॥ ఇట్లు శివశక్త్యాత్మకంబై పరమపావనంబై భక్తిముక్తి
కీర్తిప్రదంబై తౌర్యత్రికోజ్జీవనంబై విలసిల్లునట్టి తాళశరీరంబు
ప్రాణాపానవ్యానోదానసమాననాగకూర్మకృకరదేవదత్తధనంజా
యాఖ్యదశప్రాణయుక్తంబై విలసిల్లు భౌతికశరీరంబువోలె కాల
మార్గక్రియాంగగ్రహజాతికళయయతిప్రస్తారంబులనియెడు దశప్రా
ణంబులంగల్గి వెలుంగు. అట్టి తాళలక్షణపరిజ్ఞానదక్షులుఁ గాని
వారికిఁ దౌర్యత్రికవ్యవహారంబునందు సామర్థ్యంబుఘటించదు గావున
తల్లక్షణజ్ఞానంబందఱకు నావశ్యకంబైయుండు. తన్నిరూపణంబు
లేక తల్లక్షణజ్ఞానంబు గలుగ నేరదుగాన తన్నిరూపణంబవశ్యకర్త
వ్యంబని తలంచి తత్తాళదశప్రాణలక్షణ వివరంబును సప్రపంచంబుగాఁ
గ్రమంబునఁ బ్రతిపాదించెద.

1. ఇది యజ్ఞవల్క్యస్మృతిలోని

“వీణావాదనతత్వజ్ఞః శ్రుతిజాతివిశారదః

తాళజ్ఞాప్రయాసేన మోక్షమార్గంనిగచ్ఛతి” ॥ అను శ్లోకమువకదుబాకము.

-- ఇది యుపోద్ఘాతము :-

కం॥ శ్రీమద్వామననగర
స్వామిపదాంభోజభజనవైభవలబ్ధ
స్తేమాన్విత ఘనసంప
ద్ధామ ఋతాలాప శ్రీనదాశివభూపా. 37

కం॥ తాళదశప్రాణంబులు
బాళిని వివరించుపద్యపద్యంబరయన్
లాలితభవదీయాంకిత
కీలితముగఁ జేతుఁ జిత్తగింపుము (పేమన్). 38

వ॥ అది యెట్టిది యనిన నొక్కొక్కపదార్థనిశ్చయసమ
యంబులయందు నొక్కొక్కపదార్థంబునకుఁ గ్రమంబున నుద్దేశ
లక్షణపరీక్షావిధంబులవశ్యకర్తవ్యంబులగుట సకలశాస్త్రప్రసిద్ధంబు
లుగావున నీతాళదశప్రాణంబులకునుద్దేశలక్షణాదులను సక్రమంబున
నేర్పఱచెద. అందుఁ దదుద్దేశక్రమంబెట్టిదనిన -

గీ॥ కాలమార్గక్రియాంగకగ్రహనుజాతి
కళలు లయయతిప్రస్తారకములనంగ
వెలయుఁ దాళప్రాణములు విలాస
జితమదనరూప శ్రీనదాశివమహీప. 39

గీ॥ నూరు తమ్మిరేకులఁ బెందొంతి నిలిపి
సూదిమొనగ్రుచ్చి యది చించుచోట నెంత
కాలమబ్బెనొ యది యగు క్షణమనంగ
నవనగుణశీల శ్రీనదాశివనృపాల. 40

కం॥ అష్టక్షణములు లవమగు
నష్టలవంబులొకకాష్టయగునొ నాకా

ప్రాప్తకము నిమిషమానిమి

ప్రాప్తకమాఁ గళ సదాశివావనీరమణా.

41

గీ॥ రహికళాద్వయ మొకచతుర్భాగమయ్యెఁ
దచ్చతుర్భాగములు రెండు తగననుద్రు
తమగుఁ దదనుద్రుతద్వయము ద్రుతంబుఁ
దద్రుతలురెండు లఘువు సదాశివేంద్ర.

42

కం॥ తల్లఘయుగ్మము గురువగు
వల్లభమగుస్తుతము మూఁడు వరలఘువులటన్
జెల్లునదీకాలమునటఁ
దల్లజాలాడుదురు శ్రీసదాశివరమణా.

43

వ॥ మఱియు మార్గ ప్రాణంబనేక విధంబైయుండుఁ దల్లక్ష
ణంబెట్టిదనిన —

కం॥ ఆరైదు నాల్గు పండ్లెం
డారయ మార్గంబులనిరి యందొకఁటియేల
త్యూరూఢముగాదిక నా
ల్గారయ నొప్పును సదాశివావనీరమణా.

44

కం॥ ఎనిమిది నాలుగు మరి రెం
డును నొక్కటియును నరయు ననుద్రుతముకడన్
గనబంచిన ఘనమూర్తము
లనువగయారగు సదాశివావనీరమణా.

45

కం॥ అక్షరకాలముకంటెను
వీక్షింపఁగఁదక్కువయిన విశ్రుతకాలం
బక్షితిగ నవని భరతా
ధ్యక్షులు పలుకుదురు శ్రీసదాశివరమణా.

46

కం. అటుఁగాన మొదటిదాల్లా
 దిటుఁదెల్పదనైదు నాలుగెట్లననదియున్
 దటుకుననిందుంగననగు
 నట నమరిన శ్రీసదాశివావసీరమణా.

గీ॥ పరకభాగంబునారీతి పంచిరేని
 సూక్ష్మమార్గంబులారయ్యె సూక్ష్మమరసి
 లక్ష్మ్యమునఁజూప నవియెట్లు లాగియగును
 శివునకై నను శ్రీసదాశివమహీప.

48

వ॥ అటుఁగాన —

కం॥ క్రమమున మార్గములారిటి
 కమరించెద వినుము నామమాదిగఁదత్త
 ద్రమణీయలక్షణంబులు
 దమితాహితవీర శ్రీసదాశివధీరా.

49

గీ॥ చెలఁగి దక్షిణ వార్తిక చిత్ర చిత్ర
 తరములనగు నర్థచిత్రతరమనంగ
 మఱియు నతిచిత్రతమమన మార్గపట్క
 మవఘళించును శ్రీసదాశివమహీంద్ర.

50

వ॥ దక్షిణమార్గంబెట్టిదనిన —

చం॥ ఎనిమిది నాల్గు రెండును రహిన్నొకడున్నరయున్నమద్రుతం
 బెనసినకాల మొప్పఁ దుదనించుకఁ దగ్గక నారుమార్గముల్
 కనివిభజింప నెంతయగు కాలము నట్టిది కాలమష్టమా
 త్రనిరతి యొక్కసత్కళకు దక్షిణమార్గమునన్ సదాశివా. 51

సీ॥ వార్తికమార్గంబు పరచతుర్మాత్రలుఁ
 గల్గిన కళతోడఁ గ్రాలుచుండుఁ

గలితద్విమాత్రలుఁ గలిగిన కళతోడ
 రహిమిర చిత్రమార్గంబు వెలయు
 నొకమాత్ర కళగల్గి యొప్పులుఁగుల్కును
 జిత్రతరంబు విచిత్రముగను
 సర్థచిత్రతరంబు సనియెడుమార్గంబు
 సరమాత్ర కళగల్గి హరువుమీరు

గీ॥ నట సనుద్రుతమాత్రకమైన కళను
 మలయు నతిచిత్రతమమను మార్గమరయ
 నిట్టి మార్గంబులారును నింపుమిగులుఁ
 దాళనంగతి సరయ సదాశివేంద్ర.

52

ప॥ క్రియాప్రాణం బెట్లన్న నెఱుంగించెద నాకర్ణింపుము.

గీ॥ మార్గదేశికమంబును మలయు రెండు
 విధములను మీరు క్రియలు నవీనకీర్తి
 ధవళితాశాంతశాంతనిధానహృదయ
 భవనగమహేశ శ్రీసదాశివమహేశ.

53

కం॥ తత్త్వన్నామవిశేషము
 లుత్తమమగు లక్షణంబులొగి నేర్పఱుతున్,
 ఉత్తమభరతవిధిజ్ఞా
 యుత్తమమతమున సదాశివోర్వీనాథా.

54

కం॥ ఆరెండువిధంబులయం
 దారూఢిగనొకటికొకటి యష్టవిధంబై
 హారప్రాధిమ మీరు
 దారతరాచార శ్రీసదాశివధీరా.

55

కం॥ చెన్నొప్పగ మార్గక్రియ
 లన్నవి విలసిల్లు రెండుహరువులతోనె

ట్లన్ననునశబ్దనిశ్శ
బ్దోన్నతియుక్తిని సదాశివోర్వీనాథా.

56

కం॥ ఒక్కటి యొదట సశబ్దము
తక్కిన యారొకటి శబ్దతారహితంబై
చక్కఁగమను దేశిక్రియ
లక్కజముగ శ్రీసదాశివావనీరమణా.

57

కం॥ ఆవాపము నిష్కామము
నావిక్షేపముఁ బ్రవేశమనునీనాల్గు
భావింపఁగ నిశ్శబ్ద
శ్రీవెలయు సదాశివేంద్రరాకాచంద్రా.

58

కం॥ ధ్రువశమ్యతాశనామ
ప్రవణములగు క్రియలు సన్నిపాతక్రియయు
భవపూజనశీల సశ
బ్దిలీనములనిరి శ్రీసదాశివధీరా.

59

వ॥ ఇంకఁదన్నార్థనామంబులెఱుఁగించెద —

సీ॥ రంజితావాపనిష్కామవిక్షేపప్ర
వేశసధ్రువశమ్యవిదితతాశ,
సన్నిపాతాఖ్యలఁజరగుచు నీయవ్వు
క్రియలరయఁగ మార్గక్రియలఁజెందు
ధ్రువకయు నర్పణి తోరంపు కృష్యయుఁ
జారుపద్మినియు పిసర్జితయును
దగ్గర విక్షిప్తాపతాకాపతితలనఁ
దిరమైన యాయెన్నిదియును దేశి

గీ॥ విధము క్రియలని భరతసంవేదితిలకు
లాసతిత్తురు పంటవంశాబ్ధిచంద్ర

శారదచంద్రాభ సత్కిర్తిసాంద్ర నిత్య
శివకరవిహార శ్రీసదాశివమహీశ.

సీ॥ అర్ధేందుహ స్తంబునందలి వేల్లేల్ల
వంచిపట్టినను నావాపమగును,
నాచేతి వేల్లేల్ల నటవిప్పుచు నధోము
ఖముగాను చాచ నిష్కామ మగును,
సప్రదక్షిణముగాఁ జూచి యాహస్తంబుఁ
జూపి పట్టిన విజ్ఞేపమగును,
వెలికిలగావేసి వేల్లేధోముఖముగా
వెనఁగేలుఁజూపఁ బ్రవేశమగును,

గీ॥ చిటికతోఁగూడఁ గేలు ముంగిటికిఁ జూచ
ధ్రువసమాహ్వయనత్రియరూఢికెక్కుఁ
గడఁగి వాడుదురదియు నద్దానపరులు
ధర్మసద్గుణసాంద్ర సదాశివేంద్ర.

ఉ॥ వామకరంబుచేత నదవన్ కుడిహస్తము మీఁద శమ్యమా
వామకరంబుమీఁద జటవన్ కుడిహస్తము తాళనామమా
కోమలహస్తయుగ్మకముఁ గూర్చి యొకింతగఁ జూపి
మోదినన్
నామము సన్నిపాతమనినందగుఁ దత్త్రియకు సదాశివా. 62

సీ॥ తన వామకరముఁ బతాకహస్తమునఁ ద
కారించినను ధ్రువకాహ్వయంబు
యాహస్త మెడమకు హత్తిన సర్పిణి
యాకేలె కుడికేయ నగును గృప్య,

(1) 'త కారించిన' అను పదము "చిటికేవేయుట" యను సర్థమందు బ్రయోగింపఁ బడినది.

యది యథోగతముగా నమరింపఁబద్ధిని
 పఱఁగనా హస్తంబె బయలుచిమ్మఁ
 దగ విసర్జితయగుఁ దత్కరాంగుళులెల్లఁ
 జేర్చి మణఁచిన విక్షిప్తయగును

గీ॥ దత్కరమె మీఁదుఁ జూపఁ బతాకయగును
 నదియె దిగువకు దిగిచిన నగును బతిత
 యిట్లు బధునాఱు తెఱఁగుల నెనఁగుఁగ్రియలఁ
 దాళమునఁ జూపవలయు సదాశివేంద్ర.

63

సీ॥ ఒకసశబ్దంబును నొగిరెండునిశ్శబ్ద
 ములు సంఘటిలు ప్లుతమునకునిపుడు
 నొక్కసశబ్దంబునొక్కనిశ్శబ్దకి
 య పొసంగు గురువునకరసిచూడ
 లఘువులేయడనున్న లలినాయెడలనెల్లఁ
 దనరు సశబ్దముల్ తప్పకుండ,
 ద్రుతమనుద్రుతమును దోడుతొనొకచో స
 శబ్దనిశ్శబ్దసంశ్రయములగును

గీ॥ ననుచుఁ బంచాంగవినియోగమరయునెడల
 నిట్లు గ్రియల యిక్కువ రహితెఱుఁగనిపుడు
 నేర్వవలయును దన్నామనిరతిఁ దెలిసి
 దానవిజితబలీంద్ర సదాశివేంద్ర.

64

కం॥ ఈరీతి నెల్ల తాళా
 ధారాంగములందుఁ గల్లు తత్తత్క్రియలఁ
 సారస్థితినిదియదియని
 తారెఱుఁగుట దారి శ్రీసదాశివశౌరీ.

65

ప॥ పెండియు సంగప్రాణంబులేర్పరించెద సవధరింపుము -

గీ॥ లలి ననుద్రుతము ద్రుతము లఘువు గురువు

• ప్లుతములనంగ గంగముల్ పోపొనంగు

నిద్ధచారిత భరతప్రసిద్ధమగుచు

దాశజాతులకరయ సదాశివేంద్ర.

66

* మ॥ లలితార్ధేందునిభంబనుద్రుతముపోల్పన్ దద్రుతంబుజ్వల
ద్వలయంబూర్ధ్వశరాభమాలఘువు దీవ్యద్వక్రచాపాక్షిన్
వెలయున్నాగురువాప్లుతంబు శిఖరస్వీకృద్గురుశ్రీకీడా
వలమై యొప్పు సదాశివేంద్ర సుకృతవ్యాపారపారంగతా.

వ॥ అంగాధిదైవంబులెవ్వియనిన —

కం॥ హరివిభుండనుద్రుతంబున

కరయద్రుతంబునకు శంభుండగజ లఘునకున్

గురునకు గౌరీహరులు ప్లు

తరమణులు త్రిమూర్తులగు సదాశివభూపా.

68

ఆ॥వె॥ అర్ధచంద్రమనంగ నవ్యక్తమనునాసి

కమువిరామమనంగ గలుగునామ

కములనుద్రుతాఖ్యైగ్రాలునంగంబున

కరయ శ్రీ సదాశివావనీంద్ర.

69

ఆ॥వె॥ అర్ధమాత్రమనంగ నావ్యోమ మనంగను

వరుసబిందువనంగ వలయమనంగ

ద్రుతముపేళ్లుచెప్పుదురు మహానటులిట్టు

లరయ శ్రీ సదాశివావనీంద్ర.

70

* అనుద్రుతచిహ్నము. U, ద్రుతచిహ్నము. O, లఘుచిహ్నము. 1, గురువు
చిహ్నము 2 ప్లుతచిహ్నము క. కొన్నిచోట్ల గురుచిహ్నము 8, 2, ఈ
రెండువిధములుగాను, ప్లుతచిహ్నము 8 2 ఈ రెండువిధములుగాను ఇతర
గ్రంథములయందుపయోగింపబడుచున్నవి.

అ॥వె॥ లఘుసమాఖ్యఁజెల్లు లలితాంగకంబున
కగునుపేళ్లుహ్రస్వమనఁగ సరళ
మనఁగ మాత్రకంబుననఁగ నిర్వాపక
మనఁగ శ్రీసదాశివావనీంద్ర.

71

అ॥వె॥ తగుద్విమాత్రమనఁగఁదత్కళావక్రంబు
ననఁగదీర్ఘమనఁగ యమశమనఁగ
గురుసమాహ్వాయంబులరుదుగాఁజెప్పదు
రసఘ శ్రీసదాశివావనీంద్ర.

72

అ॥వె॥ శ్రీసదాశివేంద్ర చెప్పెదఁబ్లుతమున
కై నపేళ్లుత్యంగనమఁగదీ ప్త
మనఁగఁదగుఁదిమాత్రమనఁగసామోద్భవం
బనఁగఁబ్లుతమనంగనమరియుండు.

73

వ॥ మరియు నాయంగంబులకుహస్తప్రమాణంబెట్టిదనిన -

అ॥వె॥ తాళవేళయందుఁదదనుద్రుతానకు
హస్తమెత్తిచఱచునట్టిమట్టు
ద్వ్యంగుశప్రమాణ మంగీకరించిరి
యరయ శ్రీసదాశివావనీంద్ర.

74

కం॥ చతురంగుశప్రమాణము
ద్రుతమునకుఁ హస్తమెత్తుదురుభరతజ్ఞుల్
వితతంబగుతాళక్రియ
లతికెడుతరి శ్రీసదాశివావనీరమణా.

75

కం॥ ¹జాతుల నేనిటఁబుట్టిన
యాతతలఘువులకుఁ దత్తదక్షరకాల

ద్యోతితకరప్రమాణ
ఖ్యాతులఁదగు శ్రీసదాశివావసీరమణా. 76

కం॥ త త్తజ్జాతిలఘుద్విగు
ణోత్తరహస్తప్రమాణమొగిఁద త్తజ్జా
త్యుత్తమగురువులకొప్పును
దత్తాదృక్కిరితతి సదాశివనృపతీ. 77

కం॥ ఒగిఁద త్తజ్జాతిలఘు
త్రిగుణితహస్తప్రమాణదీప్తంబగుచున్
దగుఁ ద త్తజ్జాతిస్థుత
కగణంబు సదాశివేంద్ర ఘనగుణసాంద్రా. 78

వ॥ గ్రహప్రాణంబెట్టిదనిన.

క॥ వెలయునతీతానాగత
ములనమరియును సమవిషమములనగ్రహంబుల్
నలుఁదెఱుఁగుల నవితాళం
బులమెలఁగు సదాశివేంద్ర భోగసురేంద్రా. 79

వ॥ తల్లక్షణంబెట్టిదనిన —

కం॥ గీతము వెనుక నెతాళము
నాతతగతినడువఁజేసి యటనొకసరిగా
గీతముఁ దాళముఁ దీరిన
సతీతమదియగు సదాశివావసీనాథా. 80

కం॥ తాళము వెనుకను గీతము
నోలిగనడిపించి తుదను నొకటిగఁదీరన్
వాలాయమదియనాగత
మూలింపుము శ్రీసదాశివావసీరమణా. 81

కం॥ ఒకసారి గీతతాళము

నకలంకత మొదలు పెట్టి యదియొకసరిగా
సుకరముగ వీర సమమని
ప్రకటించు సదాశివేంద్ర పార్థివచంద్రా.

82

గీ॥ తాళగీతంబులొకటియైతప్పకున్కి

లేక తుద మొదళ్ళను విషమైకగతుల
నమరి నడచిన విషమాఖ్యమగుగ్రహంబు
తనరునందురు నటులు సదాశివేంద్ర.

83

కం॥ విషమసమానాగతములు

విషయములగుఁ దాళములకు వేవేలై నన్
విషయంబుగాదతీతము
ధిషణమతి సదాశివేంద్ర దీప్తిదినేంద్ర

84

వ॥ జాతిస్వరూపంబెట్టిదనిన.

కం॥ చతురశ్రత్యశ్రంబులు

సతతోజ్వలమిశ్రఖండసంకీర్ణలనన్
జతఁగూడి తాళజాతులు
తతగతినై దొప్పు శ్రీసదాశివరమణా.

85

కం॥ ఆజాతులైదు భూసుర

రాజవిపణిహూద్రసంక రాహ్వయములతో
రాజిలుఁగ్రమమునఁదత్త
ద్రాజితభేదమున శ్రీసదాశివనృపతీ.

85

కం॥ చతురక్షరకాలాన్నిత

వితతలఘుస్ఫురితమగుచు వెలయుచునుండున్
జతురశ్రజాతి యనిసం
తతమునుజెప్పుదురు శ్రీసదాశివనృపతీ.

86

కం॥ లలితపడక్షరకాలా

కలితలఘుస్ఫారమగుచుఁ గ్రాలుచునుండున్
విలసత్ప్రశంబనిపె
ద్ధలుకడుఁదాఁబల్కుదురు సదాశివభూపా.

87

కం॥ సప్తాక్షరకాలాన్విత

దీప్తలఘుస్ఫురితమగుచుఁ దిరమైవెలుఁగున్
సప్తాశ్వుగతినిమిశ్రం
బాప్తావన శ్రీసదాశివావనీకమనా.

88

కం॥ పంచాక్షరమితకాల

న్వంచితలఘుకలితమగుచు సమ్మతమగుచున్
పెంచును మోదము ఖండం
బెంచన్ విను శ్రీసదాశివేంద్రప్రవరా.*

89

కం॥ సతతసవాక్షరకాలా

న్వితలఘుసంయుక్తమగుచు విలసిల్లుననా
రతమై సంకీర్ణంబది
రతదాన సదాశివేంద్ర రాజేంద్రమణి.

90

కం॥ అక్షరమున నేమన్నను

వీక్షింపననుద్రుతంబు వెలయఁగనారెం
డక్షరములు ద్రుతమనఁదగు
క్షయముగ శ్రీసదాశివావనీరమణా.

91

కం॥ జాతులకన్నిటికిని వి

భ్యాతములైమీరు నాద్రుతానుద్రుతముల్

* ఖండజాతిలక్షణమునువివరించు నైపద్యము మాతృకలోనిదికాదు. ఈ ఖండ
జాతిలక్షణము మాతృకలో నివ్వబడలేదు. అట్టివ్యక్తపోవుట ప్రామాదిక
మనితలంచి గ్రంథాంతరసహాయ్యము ననద్దానిని మేముఁగూడ సదాశినాంకిత
ముగానే నిచ్చుట చేర్చియున్నారము.

భాతిగ నొక్కవిధాన న
దాతనసత్కీర్తి శ్రీసదాశివమూర్తి. 92

కం॥ లాలితగురుష్టుతంబుల
కాలంబులు తత్సమ స్తమనజాతిలఘు
శ్రీలంగనుంగొని తెల్పుదు
రాలింపుము శ్రీసదాశివావనీభరణా. 93

కం॥ దానసానుద్రుతస్థితా
స్థానీయములై నతాశతతులొప్పనహీ
నానుద్రుతముఖపంచాం
గానూనములై సదాశివావనీనాథా. 94

కం॥ ఎనంగననుద్రుతకంటెను
బొసంగు నెయల్పాంగ మిందుఁబ్లుతకంటెనునిం
పెనలారు నెయధికాంగ
ప్రసరణము సదాశివేంద్ర పంటకు లేందా. 95

వ॥ కళాప్రాణంబెట్టిదనిన —

కం॥ కళయనమూడువిధంబుల
వెలయును నేకకళయన ద్వికళయనంగా
వలనొప్పజతుష్కళయన
దళితాహితవీర శ్రీసదాశివధీరా. 96

కం॥ ఏకకళ యథాక్షరమగు
నాకళక్రియతోడ హెచ్చనటురెట్టించక
మేకొనిద్వికళయటంచక
జేకొనిరి సదాశివేంద్ర శ్రీగుణసాంద్రా 97

గీ॥ ద్వికళహెచ్చించి క్రియతోడద్విగుణితంబు
గానొనర్చినయది చతుష్కళయటంద్రు

తాళకాలజ్ఞులగు భరతజ్ఞమణులు
దానవిజితశిబింద్ర సదాశివేంద్ర.

98

వ॥ లయలెఱుగించెద నాకర్ణింపుము

ఆ॥వె॥ నృత్తగీతనాద్యనిర్ణీతగతులొక్క
సమముగాను నడవసాగెనేని
యదియ లయయటంచు నార్యులుఁదెల్పుదు
రాశయాప్తశివ సదాశివేంద్ర.

99

క॥ ద్రుతమధ్యవిలంబములన
మతిమంతులు లయకు మూఁడుమార్గంబులుస
మ్మతఁగలవని తెల్పుదురా
తతకీర్తికలాపశ్రీసదాశివభూపా.

100

క॥ తాళయధాక్షరకాలము
తాలిమితోఁగ్రియలతోడఁ దప్పకనడవక
వాలాయమది విశంబము
ధీలలిత సదాశివేంద్ర దీప్తిదినేంద్రా.

101

గీ॥ తనయధాక్షరకాలంబు తత్క్రియలను
దప్పకెప్పటిరీతిని దనరినడువ
దానిరెట్టించితగ్గ మధ్యలయయంచుఁ
దజ్జలాడుదురయ్య సదాశివేంద్ర.

102

గీ॥ మధ్యలయఁదగ్గి రెట్టించమరిదుతాఖ్య
కాలమొప్పుయధాక్షరకాలమరయఁ
గ్రియలతోఁదప్పకెప్పటిక్రియలనడచి
చెలఁగునవ్వేళః శ్రీసదాశివనృపాల.

103

వ॥ ఇంక యతిప్రాణంబు నిరూపించెదనవధరింపుము.

కం॥ సమయన ప్రోతోవహయన
 విమలపుగోపుచ్చయనఁగ వితతమృదంగో
 పమవేదిమధ్యవిషమో
 ద్యమయననారై సదాశివా యతులొప్పున్ * 104

ఆ॥ వె॥ గొప్పయంగమైనఁగురుచయంగంబైనఁ
 దాళములకు నెల్లతావులందు
 వరుసనొక్కరీతివర్తించెనేనియుఁ
 దగుసమయతియన సదాశివేంద్ర. 105

ఆ॥ వె॥ మొదటఁగురుచయంగములుఘటియించి
 గొప్పయంగములుఁ గొననుఁగూర్చి
 తాళమిట్లునడువఁ దనరుప్రోతోవహా
 భ్యయతియన సదాశివావనీంద్ర. 106

ఆ॥ వె॥ గొప్పయంగములనుఁ గుప్పించి మొదటను
 సైకమైన యంగజాల మెల్లఁ
 గొననుఁగూర్చినడుప గోపుచ్చయతియని
 తజ్జలాడుదురు సదాశివేంద్ర. 107

గీ॥ తుద మొదళ్లనల్పాంగపదముములుంచి
 నడుమనధికాంగ మొనగూర్చి నడిపిరేని
 దానిఁబల్కిరినటులు మృదంగయతియ
 టంచు నిక్కంబుగ సదాశివావనీంద్ర. 108

గీ॥ గొప్పయంగంబులాద్యంతకోణములను
 నడుమనల్పాంగమతికించి నడిపిరేని
 దానిఁదెల్పిరివేదిమధ్యయతియంచుఁ
 దజ్జలై నట్టినటులు సదాశివేంద్ర. 109

* యతులు:- సమయతి, ప్రోతోవహయతి, గోపుచ్చయతి, మృదంగయతి, వేది
 మధ్యయతి విషమయతి, యనశారు విధములు.

గీ॥ దొడ్డుకొంచెంబులన్నట్టి తొడుసులేక
యంగమెట్టిదైన యాద్యంతమధ్య
సీమలనుంగల్గి తాళంబుచెలంగేనేని
తనరు విషమయతీయన సదాశివేంద్ర. 110

వ॥ ఇవ్విధంబున నిరూపితంబులైన కాలాదినవవిధప్రాణ
లక్షణంబులొక్కరించి యవలనిరూపణీయంబైన దశమప్రాణంబైన
ప్రస్తారంబునకు లక్షణంబెట్టిదనిన, తల్లక్షణశ్రవణకుతూహలాయత్త
చిత్తంబునంబొదలుచుచున్న రూపణంబు సవిస్తరంబుగాఁ దేటఁబడ
గావించి యెఱుంగించుమనుటయు —

ఉ॥ ఉత్కటరత్న కాంచనముఖోజ్వలవాంఛితవస్తుచాతృతా
త్యుత్కలికామహోన్నతిముహూరచితాతి బహూకృతిస్ఫుర
న్నుత్కలనప్రసాదగుణభూషితభాషితశేషభావభాక్స
త్కవిరాజరాజబహుసత్కృతసత్కృతిహారనాయకా. 111

కం॥ అహిరాట్సారభుజార్గళ
నిహితోజ్వలనిశితసుధృఢనిస్త్రింశాగ్ర
ప్రహృతివినిర్దళితాహిత
మహిపపిచండిలపిచండమంగళగండా. 112

నగ్నిణి॥ తీర్థపాదప్రియాతిస్ఫురత్పాదప
ద్వార్థిభాగ్భవ్యనద్భ్రువరోచిర్భరా
త్యర్థసంపర్కశుద్ధాంతరాసంతతా
భ్యర్థిదారిద్ర్యగాఢాంధకారారుణా. 113

ఇది శ్రీమద్రామభద్రభద్రదాయతకరుణాకటాక్షవీక్షణాతిశయనం
లబ్ధసారస్వతవిచిత్ర పోలూరి యోబయామాత్య
పుత్ర సకలసజ్జనవిధేయ గోవిందనామ
ధేయప్రణీతంబైన తాళదశప్రాణ
ప్రదీపికయను మహాభరత
లక్షణకావ్యంబునందు
ప్రథమశ్వాసము.
శ్రీ రామార్పణమస్తు.

శ్రీరఘు.

శుభపక్ష.

తాళదశప్రాణ ప్రదీపిక.

ద్వి తీ య క్వా స ము.

కం॥ శ్రీరమణీమృదుచరణాం.
భోరుహవిన్యాసగళితభూరిమరందా
సారఘమంఘుమితామో
దాహాధాగార శ్రీసదాశివధీరా.

1

కం॥ తాళదశప్రాణంబులు
బాలిని వివరించు పద్యపద్యంబరయన్
లాలితభవదీయాంకిత
కీలితముగఁ జేతుఁజి త్రగింపుము ప్రేమన్.

2

ప॥ ఇట్లు కాలాదినవవిధప్రాణంబుల నిరూపించితి. ఇంకఁ
బ్రస్తారంబను దశమప్రాణంబు తాళదశప్రాణంబులలోన మిగులశేఖ
రంబై బహుప్రకారంబులవిలసిల్లు. తల్లక్షణంబు వేర్వేర నవిస్తరం
బుగా వివరించెదఁగర్హరసాయనంబుగా నాకర్ణించి సావధానంబుగాఁ
జిత్తంబున నవధరింపుము —

సీ॥ చతురశ్రజాతికిఁ జక్కగా మొదటింట
ద్రుతమొక్కటి యిడి యాద్రుతమునంద
రిండ్లకేకోత్తరవృద్ధిగా హెచ్చించి
తగమహత్తొనరించి తద్దఁగూర్పు
మధికాంగమల్పాంగమనుబుద్ధి నాయంగ
ములకెల్లఁగుడియెడమలను నిలిపి
కాలక్రమంబునఁ గావలసినయంత
యంగక శ్రేణి సమంచితముగఁ

అ॥వె॥ దగననుద్రుతాదితదనుద్రుతైకోత్త
రాతివృద్ధి యితరజాతులకును

దనర నంగపంక్తిఁ దగునట్లువ్రాయంగ
ధర్మసాంద్ర శ్రీ సదాశివేంద్ర.

3

వ॥ సంఖ్యలక్షణంబెట్టిదనిన —

సీ॥ అంత్యముపాంత్యతుర్యములు షష్ఠంబును
సంఖ్యజేసిన వివ్రజాతీసంఖ్య
యంత్యముపాంత్యషడర్కపర్వములు
సంఖ్యఁగూర్చిన రాజజాతీసంఖ్య,
యనువొంద నంత్యముపాంత్యముసేంద్రమూ
ర్చనలుఁగూర్చిన వైశ్యజాతీసంఖ్య,
యంత్యముపాంత్యశరావతారతిథులు
జితఁగూర్చినను శూద్రజాతీసంఖ్య,

గీ॥ యించుకంత్యముపాంత్యవిరించిపర్వ
భములు సంఖ్యకు సంకీర్ణకమున నిట్టి
యంగకశ్రేణిసంఖ్యలకు నిత్య
మాశఁగూర్పుము మొదట సదాశివేంద్ర.

4

కం॥ అంగశ్రేణులుమీఁదట
శృంగారంబుగ లిఖించి చెలువుగఁగిందన్
బొంగుచు సంఖ్యలుఁగూర్చిన
రంగగును సదాశివేంద్ర రాజసురేంద్రా.

5

— ॥ పాతాళసంఖ్య ॥ —

గీ॥ అంత్యమంత్యోపరిగృహముపాంత్యమాదిఁ
గాఁగఁదజ్జాతీసంఖ్యప్రకారమునను
సంఖ్యఁగూర్పంగఁ బాతాళసంఖ్య మొదటఁ
జెలఁగు నూర్ధ్వాశ్రీసదాశివమహీశ.

6

కం॥ అనయంబంతోర్వీర్ధ్వాశయ
మనువుగఁబాతాశసంఖ్యకమరింపఁదగు
గనివ్రాయు మీఁదలఘువునే
తనదగు మహదాశ శ్రీసదాశివధీరా.

వ॥ అంగశ్రేణిసంఖ్యాదిఫలలక్షణంబెట్టిదనిన —

సీ॥ అంగపంక్తులక్రిందనమరిన సంఖ్యలుఁ
గనియామహత్తుకంగ్రంబులునిలిచి,
ప్రస్తరించిననెన్ని భవ్యతాశంబులుఁ
గల్గె నటన్న సంఖ్యకుఫలంబు,
ప్రస్తారములుఁజూచి బ్రాహ్మణకులమైన
ద్రుతలఘుగురువులు ప్లుతములిన్ని

గీ॥ యిన్ని యితరకులమైన నిన్నిద్రుతలు
యనుద్రుతలు నిన్నియంచును నమరుచుండు
లఘుగురుప్లుతలిన్ని లీలలమెలంగు
ననుచు నాయాయీజాతిక్రమంబు
చేతఁబాతాశసంఖ్యరంజితఫలంబుఁ
జెపుము చెదుకూరి సదాశివనృపాల. *

8

— ॥ ఇచ్ఛాపాతాశలక్షణము ॥ —

సీ॥ అశాంత్యమొక్కటి యాదినిలిఖియించి
వెండియంత్యమొకటి వేసిమఱియు,
నాయాయీజాతి సంఖ్యాక్రమంబులసంఖ్యఁ
దగఁగూర్చ నిష్టపాతాశసంఖ్యఁ

* ఈ సీసపద్యమందు సీసపాదములు మూడేకన్పించుచున్నవి. గీతిపాదములు మాత్రము ఆఱుకన్పించుచున్నది. గీతిపాదములాటింటిలోను మొదటి రెండు పాదములు మాతృకలో నీ క్రిందివిధముగాఁగన్పడుచున్నవి. “యిన్నియంచు నితరకులములైన, నిన్నియును దృతినిదృతలు”

యిన్నిద్రుతాంతము లిన్నిలఘుంతము
లిన్నిగుర్వంతము లిన్నిస్థుతము
లున్నయంత్యములంచునురుజాతినంఖ్యల
విప్రజాతికినెంచి వేఱుజాతి

గీ॥ కతులితానుద్రుతాంతద్రుతాంతలఘుయు
తాంతగుర్వంతరమృష్టుతాంతతాళ
చయము లిన్నిన్నియనిపల్కుజతురులగుచు
దావిఫలములు తెలియు సదాశివేంద్ర. *

9

— ॥ సర్వపాతాళలక్షణము ॥ —

గీ॥ జాతినంఖ్యాక్రమంబున సకలజాతి
కలితపాతాళసంఖ్యలేకంబుగాఁగ
హాళిజేర్చిన సర్వపాతాళఫలము
లవఘుణించును శ్రీ సదాశివస్వపాల.

10

వ॥ మఱియుఁ దాళప్రస్తారంబు నేయు తెఱంగెఱుంగించెద.
ఆప్రస్తారంబు నిజప్రస్తారంబనియును, ఖండప్రస్తారంబనియును రెండు
విధంబులై యుండు. అందు మొదటిప్రస్తారంబు నిరూపించి పిమ్మట
ఖండప్రస్తారంబు వివరించెద. అదియటుండనిమ్ము. ఆ మొదటి
నిజప్రస్తారంబన్నది చతురశ్రత్ర్యశ్రాదిపంచజాతిభేదంబులచేత

* ఈ సీసపద్యములోని గీతియొక్క మొదటి రెండుపాదములు మాతృకలో దుగ్ధ
పావిభాగయుక్తమై యీక్రిందిరీతిని కానబడుచున్నది. “కతులితాను
ద్రుతాంతలఘుయుతాంతగుర్వంతరమృష్టుతాంతతాళ”. పై సీసపద్యము
నందుఁ జతురశ్రజాతికంగంబులైన ద్రుతలఘుగురుష్టుతంబులప్రసక్తిఁ దెచ్చి
తదితరజాతికి నంగంబులైన అనుద్రుతద్రుతలఘు గురుష్టుతంబులను పైదిం
టిని పేర్కొనవలసిన యీగీతిపాదములయందు రెండవయంగమైన “ద్రుతం
బును” పదలి యితరాంగములను మాత్రము పేర్కొనుటచే నీయపపాఠ
మేర్పడినది. వ్రాయసగాని ప్రామాదికముచేఁగాఁబోలు విలుప్తమైన “ద్రుం
తాంత” యనుశబ్దమును చేర్చుకొనుటచే పై రీతిగఁబాఠము నమరింపఁబడినది.

పంచవిధంబైయుండు. మఱియు బ్రాహ్మణక్షత్రియాదిజాతులలోన
క్షత్రియాదిజాతులకంటెను బ్రాహ్మణజాతి శ్రేష్ఠంబై నిర్మలంబై
యుండుకరిణిఁ జతురశ్రాదిజాతులలోను ద్ర్యశ్రాదిజాతులకంటెను
జతురశ్రజాతి భిన్నలక్షణంబై శేఖరంబై చల్లదనంబునన్వేలయు,
క్షత్రియాదిజాతీయజనులకన్నను బ్రాహ్మణజాతీయజనుండు బ్రహ్మ
చర్యాద్యాశ్రమచతుష్టయంబుచేత గరిష్ఠంజ్ఞై తనరునట్లు త్ర్యశ్ర
జాతీయాదిప్రస్తారంబులకంటె భిన్నప్రకారంబై ద్రుతాదిచతురంగ
సమేతంబై చతురశ్రజాతీయప్రస్తారంబు నుకరంబై విలసిల్లు. చతు
రశ్రప్రస్తారంబు చతురంగసమేతంబనియును జతురశ్రజాతీయందు
ద్రుతాదిచతురంగంబులేకాని యితరాంగంబు చొరదనియును బల్కు
టకు వ్యవహారసాధనంబెద్దియనినఁ జతురశ్రంబనియెడు విప్రజాతి
నామధేయంబై జ్ఞాపకంబై తత్సాధనంబై విలసిల్లు. అది యెట్లన్నఁ
జతురశ్రంబన్న చోటనశ్రంబని యంగంబునకు నామధేయంబైయొప్పుఁ
గావునఁ జతురంగంబులఁగలది చతురశ్రంబని చతురశ్రజాతికి నామ
ధేయంబయ్యెనని చతురశ్రశబ్దంబునకుఁ జతురంగప్రాధాన్యవ్యవ
హారద్యోతనసామర్థ్యంబుఁగలదని తెలియవలయు. అదియట్లుండ
మఱియు వైశ్యాదిజాతులకంటె క్షత్రియజాతి యుత్తమంబై నకరణిఁ
ద్ర్యశ్రాదిజాతులలోను మిశ్రాదిజాతులకంటెను ద్ర్యశ్రజాతి యధి
కంబై తనరుచుండు. అట్టి క్షత్రియజాతిపురుషుండు వైశ్యజాతీ
యాది పురుషులకంటె నలభ్యసంపాదనవిషత్తిప్రతీకారపురుష
ద్రవ్యసంపత్తిదేశకాలవిభాగకార్యసిద్ధులనియెడు పంచాంగంబు
లచేతఁ బ్రబలుండై నట్లు మిశ్రాదిజాతులప్రస్తారంబులకంటెను
ద్ర్యశ్రజాతీయప్రస్తారంబునుద్రుతాదిపంచాంగసమేతంబై శేఖ
రంబైయొప్పు. చతురంగంబులు రాజులకు విహితంబులు కాని
యన్యులకెట్లన్నఁ బంచాంగచతురంగంబులోనఁ బంచాంగంబులు
క్షత్రియునకు ఉత్తమకరణంబులై వెలసియుండు, నదియెట్లన్నఁ జతు
రంగంబులు పంచాంగంబులచేతఁగాని కలుగనేరదను నెపంబునం
జేసి చతురంగపంచాంగంబులలోనఁ జతురంగంబు నంగంబై

యప్రధానంబునై పంచాంగంబునంగియై ప్రధానంబునై విలసిల్లు. అదీయెట్లన్న నంగంబైన చతురంగంబు బహిరంగంబును నంగియైన పంచాంగంబంతరంగంబై తేజరిల్లుఁగావున “ అంతరంగబహిరంగ యోరంతరంగం బలీయః ” అను న్యాయవచనంబుగలుగుటంజేసి పంచాంగంబులే రాజులకవశ్యసంగ్రహంబులై యుత్తమంబులైనట్లు యనుదుితాదిపంచాంగకంబులులేక దుితాదిచతురంగంబులు కలుగవుకావునఁ జతురంగంబుకంటె బంచాంగంబులునైయుండునని క్షత్రియజాతికిఁ(1) బంచాంగప్రధాన్యంబును జతురశ్రజాతికిఁజతురంగప్రధాన్యంబును సిద్ధంబై యుండు. చతురంగంబులు దుితాదికంబులుగానున్నను ననుదుితాదికంబులుగారావొకొయని శంకింపఁదగదు. అందులకు లోకవ్యవహారంబే సాధనంబని తెలియఁదగు. అదియునుంగాక రాజార్హంబులైన పంచాంగంబులు వైశ్యజాతీయపురుషులకెట్లమరుననిన “ యథారాజతథా ప్రజాః ” అనున్యాయంచేత రాజాజ్ఞకులోనైన జనులకందఱికిని రాజకీయాచారంబవశ్యకర్తవ్యంబుగావున నకలజాతిజనులకును నలభ్యసంపాదనాది రాజపంచాంగంబులవశ్యంబుగావలసియుండునట్లు మిశ్రాదిజాతులు త్ర్యశ్రానురోధంబుగాఁ బ్రవర్తిల్లుటంజేసి తదనుదుితాదిపంచాంగంబులు మిశ్రాదిజాతులకును గలిగియుండుఁగావున మిశ్రాది ప్రస్తారంబులును ద్విశ్రానుగుణంబుగాఁబంచాంగప్రధానంబులై యొప్పుచుండు. ఇట్లు చతురంగపంచాంగభేదంబులచేత రెండు విధంబులైన యానిజప్రస్తారంబు తత్తజ్జాతీయమాత్రాదిభేదంబులవలన బహువిధంబై యుండు. తత్ప్రపంచంబెట్లన్న, ఆచతురంగపంచాంగప్రస్తారంబులలోనఁ జతురంగప్రస్తారంబు ఏకమాత్ర ప్రస్తారంబనియును, ద్విమాత్రప్రస్తారంబనియును, త్రిమాత్రప్రస్తారంబనియును, మొదటఁదివిధంబయ్యెను. ఏకార్థమాత్రప్రస్తారంబనియును, ద్వర్థమాత్రప్రస్తారంబనియును, త్రిర్థమాత్రప్రస్తారంబనియును, చతుర్థమాత్రప్రస్తారంబనియును, చతుర్థమాత్రప్రస్తారంబని

(1) క్షత్రియజాతీయన నిచట త్ర్యశ్రజాతీయనియర్థము.

యును, పంచమాత్ర పంచార్థమాత్ర, షడ్మాత్ర, షడర్థమాత్రప్రస్తారంబులనియెడు నిర్విధంబున నంగ శ్రేణిప్రకారంబు ఒకవిధంబై చెల్లుచుండు. మఱియు పంచాంగప్రస్తారంబు త్ర్యశ్శాది జాతీభేదంబులచేతను నాలుగు విధంబులయ్యెను. అర్థమాత్రప్రస్తార, ఏకమాత్రప్రస్తార, ద్విమాత్రప్రస్తార, త్రిమాత్రప్రస్తారంబులనుచు నొక్కొక్కజాతికి నాల్గువిధంబులగుటంజేసి నాల్గుజాతులయందును ఏదు నాఱుప్రస్తారంబులుఁగలిగియుండు. చతురంగ ప్రస్తారంబులు మూఁటితోఁగూడ నిజప్రస్తారంబు యేకోనవింశతిభేదంబులంబ్రవర్తిల్లు. అందు మఱియు త్ర్యశ్శాదిజాతీయపంచాంగప్రస్తారంబులలో నక్షరకాలభేదంబున నన్నియు నన్నివిధంబులై యుండు. ఎట్లన్న నందులో మొదటత్ర్యశ్శాదిప్రస్తారంబులో నర్థమాత్రప్రస్తారంబును, అర్థపాదమాత్రప్రస్తారంబును, అర్థార్థమాత్రప్రస్తారంబును, అర్థార్థపాదమాత్రప్రస్తారంబును, ఏకమాత్రప్రస్తారంబును, ఏకపాదమాత్రప్రస్తారంబును, ఏకార్థమాత్రప్రస్తారంబును, ఏకార్థపాదమాత్రప్రస్తారంబును, ఏకార్థార్థమాత్రప్రస్తారంబును, ఏకార్థార్థపాదమాత్రప్రస్తారంబును, ద్విమాత్రప్రస్తారంబును, ద్విపాదమాత్రప్రస్తారంబును, ద్వ్యర్థమాత్రప్రస్తారంబును, ద్వ్యర్థపాదమాత్రప్రస్తారంబును, ద్వ్యర్థార్థమాత్రప్రస్తారంబును, ద్వ్యర్థార్థపాదమాత్రప్రస్తారంబును, త్రిమాత్రప్రస్తారంబును, త్రిపాదమాత్రప్రస్తారంబును, త్ర్యర్థమాత్రప్రస్తారంబును, త్ర్యర్థపాదమాత్రప్రస్తారంబును, త్ర్యర్థార్థమాత్రప్రస్తారంబును, త్ర్యర్థార్థపాదమాత్రప్రస్తారంబును, చతుర్మాత్రప్రస్తారంబనియును, అనుద్వితైకోత్తరంబై నయంగ శ్రేణిప్రకారంబునఁద్ర్యశ్శాదిప్రస్తారంబనేకవిధంబై యుండు మిశ్రప్రస్తారంబన్నది. అర్థమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థపాదమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థార్థమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థార్థపాదమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థత్రయమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకపాదమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకార్థమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకార్థపాదమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకార్థార్థమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకార్థత్రయ

మాత్రప్రస్తారంబనియును, ద్విమాత్రప్రస్తారంబనియు ననుచుఁ ద్యోశంబునుంబోలె మిశ్రప్రస్తారంబనేక విధంబైయుండు.

ఖండజాతిప్రస్తారంబన్నది, అర్థమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థపాదమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థద్వయమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకపాదమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకార్థమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకార్థపాదమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకార్థద్వయమాత్రప్రస్తారంబనియును, ద్విమాత్రప్రస్తారంబనియును, ద్విపాదమాత్రప్రస్తారంబనియు నిత్యైఘంబున ఖండజాతిప్రస్తారంబు మిశ్రజాతిప్రస్తారంబునుంబోలె బహువిధంబైయుండు.

మఱియు సంకీర్ణప్రస్తారంబన్నది, అర్థమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థపాదమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థద్వయమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థద్వయపాదమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థత్రయమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థత్రయపాదమాత్రప్రస్తారంబనియును, అర్థచతుష్టయమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకమాత్రప్రస్తారంబనియును, ఏకపాదమాత్రప్రస్తారంబనియును నీక్రమంబున సంకీర్ణప్రస్తారంబు ఖండప్రస్తారంబునుంబోలె బహువిధంబైయుండు. ఇట్లు చతుర్విధంబులైన పంచాంగప్రస్తారంబులు కాలభేదంబున భిన్నభిన్నప్రకారంబులై యన్నియు నన్నివిధంబులై యుప్పుచుండు. ఇదియునుంగాక త్ర్యశ్రాదిజాతులయందుఁగల్గు ప్రస్తారంబులలో ననుద్రుతపెఱ(1) ప్రస్తారంబేల లేదన్న ననుద్రుతంబునకుఁ గ్రిందిభేద్యంబైన యల్పాంగంబు త్ర్యశ్రాదులయందు లేదుగాన నాజాతులలోనఁ బాదమాత్ర ప్రస్తారంబు లేదయ్యె. (2)విప్రజాతియందుఁగల్గు ప్రస్తారంబులలో ద్రుతపెఱప్రస్తారంబేల లేదన్న నాజాతియందు

(1) అనుద్రుతిమనకంటె తక్కువైనయంగములకల ప్రస్తారంబని యర్థము.

(2) చతుర్విధ జాతియని యర్థము.

ద్రుతంబునకుఁ గ్రిందియల్పాంగంబుగాని దానికంటె నల్పాంగంబు
గాని లేదుగాన ద్రుతమునకుం గ్రిందిభేద్యంబైన యంగంబు
లేదయ్యె. అట్లుగావున తజ్జాతీయార్థమాత్రద్రుతప్రస్తారంబు లేదని
తెలియవలయు.

ఇట్లు బహుప్రకారంబైన ప్రస్తారంబునకుఁ గార్యంబేమియనినఁ
బంచజాతీయంబులైన తాళంబులనంతంబులుగావున నిన్నిమాత్రల
మహత్తులిఖించి ప్రస్తరించిన నెన్ని తాళంబులు పుట్టుననియెడి తాళ
సంఖ్యాజ్ఞానంబు ప్రస్తారంబునఁగాని గలుగనేరదుగావున నట్టి ప్రస్తా
రంబునేయు నేర్పేర్పఱిచెద నాకర్ణింపుము —

సీ॥ ఏ జాతిలోనైన నెసగిప్రస్తారయో

గ్యంబులైనట్టి యంగములునిలిపి
యందులోభేదింపనైన యంగముక్రింద
నల్పాంగము ఘటించియందుశేష
మక్షరకాలక్రమానుసంబుగా
నొగిమహత్తోనరించ యోగ్యమైనఁ
యొనరించి తద్వామముననిల్పి త త్తేష
మబ్బెనా యట్లుమహత్తుకేయ,

గీ॥ దగినఁగావించియదియును దానిశేష

మధికమల్పాంగకమనుచు నాకుడినినె
డమను నిడి యధాంగము యధాంగమువ్రాయఁ
దగును బ్రస్తారములను సదాశివేంద్ర.

11

గీ॥ ఇటుల సర్వద్రుతాంత స్ఫుటములగుచు

విప్రజాతిని ప్రస్తారవిధములమరు
నట్లువెలయుసర్వాంతము ననుద్రుతాంత
మగు నితరప్రస్తారములు సదాశివేంద్ర.

12

గీ॥ అగ్రజాతికినల్పాంగ మగుద్రుతంబె
 యితరజాతులకల్పాంగ మీయనుద్రు
 తంబె యవిదక్క నల్పాంగకంబులేదు
 తలఁపఁబ్రస్తారములను సదాశివేంద్ర.

13

వ॥ ప్రస్తారంబునకు సులభంబుగా నొక్కవిశేషంబెఱుంగిం
 చెద, నది యెట్టిదనిన—

సీ॥ చతురశ్రజాతీయచారులఘువుక్రింద
 ద్రుతములురెండు పొందుగఘటిల్లు
 ద్వ్యశ్రజాతీయచారు తగలఘువుకుఁగ్రింద
 మూడుద్రుతంబులు మొనసియుండు
 మిశ్రజాతీయసమ్మితలఘువుకునిల్చు
 ద్రుతములు మూడనుద్రుత మొకటియు
 ఖండజాతినిగల్గు ఘనలఘువుకుఁగల్గు
 ద్రుతములురెండునుద్రుత మొకండు

గీ॥ లలితసంకీర్ణజాతీయలఘువుక్రింద
 ద్రుతములొకనాలుగొకయను ద్రుతమునిల్చు
 ననుచుఁబ్రస్తారములు సేయునవసరములఁ
 దజ్జలాడుదురయ్య సదాశివేంద్ర.

14

వ॥ ఇట్లు నిజప్రస్తారంబు సవిస్తరముగావివరించి యింకఁ (1)
 దద్భేదంబైన ఖండప్రస్తారంబు సప్రపంచంబుగా నిరూపించెద. అది
 యెట్టిదనిన నాఖండప్రస్తారంబిన్నిమాత్రలనిజప్రస్తారంబులోన నిట్టి
 యంగంబులేని తాళంబు లెన్నియనియు నిన్నిన్నియంగంబులతోఁ
 కూడినతాళంబు లెన్నెన్నియనియు నుద్దేశించి ప్రత్యేకంబును సకల
 ప్రస్తారంబులయందును ఖండఖండంబులుగానెత్తి ప్రస్తరించుటంజేసిఖం
 డప్రస్తారంబును నామధేయంబునంబరగె. అట్టి ఖండప్రస్తారంబు హీన

(1) దద్భిన్నమైన యని సాధుపాఠము.

ప్రస్తారంబనియును, యుక్తప్రస్తారంబనియును రెండువిధంబులై వర్తిల్లు. అందు హీనప్రస్తారయుక్తప్రస్తారంబులు చతురంగపంచాంగభేదంబున మఱియు నిరుదేఱుగై యుండు, నందు జతురంగహీన (1) ప్రస్తారంబు సర్వద్రుతాంతంబనియును నుద్దిష్టాదికసర్వద్రుతాంతంబనియును ద్వివిధంబై యుండు. పంచాంగహీనప్రస్తారయుక్తప్రస్తారంబులు సర్వానుద్రుతాంతంబులనియును నుద్దిష్టాదికసర్వానుద్రుతాంతంబనియును రెండుహరువులంబ్రవర్తిల్లు. అట్టి ఖండప్రస్తారంబునకు నిజప్రస్తారంబునకుంబోలే జాతిమాత్రాదిభేదంబులచేత నెన్నెన్ని భేదంబులుతోఁచునో యన్నెన్ని భేదంబులుఁగల్గియుండు. మరినిజప్రస్తారమునకుంబోలే ప్రస్తారవిధానంబు ఖండంబునకు సమానంబైనను దానికంటె యంత్రాద్యనుసరణాదివిశేషంబులు ఖండప్రస్తారప్రధానంబులై వింతవింతలుగాఁ గొన్ని దీనికీఁగలుగుటంజేసి యివి ప్రత్యేకంబుగా వివరించవలసియుండె. తల్లక్షణంబెఱుంగించెద నాకర్ణింపుము-

కం॥ ఎన్నెన్నియగునుయంత్రము
లన్నన్నివిధాలచేతసమరుచునుండున్
బన్నగఖండప్రస్తా
రోన్నతవిభవము సదాశివోర్వీనాథా.

15

కం॥ ఇరునాలుగువిధములచేఁ
బరగినప్రస్తారఖండబాహుశ్యము దా
మరిప్రతియంత్రమువేర్వే
రరయ నొకొకటి సదాశివా బహువిధముల్.

16

ప॥ అది యెట్టిదనిన ఖండప్రస్తారంబు యంత్రభేదంబులచేత బహువిధంబైన తెఱుంగెఱుంగించెద. అట్లుప్రసిద్ధంబులైన చతురశ్రత్ర్య

(1) చతురంగయుక్తప్రస్తారంబు మాతృకలోఁ జేర్కొనఁబడలేదు.

శాశ్వతి పంచజాతీయయంత్రంబు లిరువదినాలుగింటిలోన మొదటని
 హేమంబులగు చతురశ్రయంత్రంబులు నాలుగింటిలోన మొదటిద్రుత
 యంత్రంబునందు విషమ సమకోష్ఠానురోధంబుగా యంత్రంబుఫలంబు
 లొనంగుచుఁబ్రత్యేకించి ఖండఖండంబుగానుద్దేశించుచు విభజించుటం
 జేసి ద్రుతహీనతాళప్రస్తారంబనియును, ఏకద్రుతయుక్తతాళప్రస్తా
 రంబనియును, ద్రుతద్వయయుక్తతాళప్రస్తారంబనియును, ద్రుత
 త్రయయుక్తతాళప్రస్తారంబనియును, చతుర్ద్వితయుక్తతాళప్రస్తారం
 బనియును, పంచద్రుతయుక్తతాళప్రస్తారంబనియును, షడ్ద్వితయుక్త
 తాళప్రస్తారంబనియును, సప్తద్రుతయుక్తతాళప్రస్తారంబనియును,
 ద్రుతాష్టకయుక్తతాళప్రస్తారంబనియును, నవద్రుతయుక్తతాళప్రస్తారం
 బనియునిట్లుబహుభంగులంబయి వర్తిల్లు. మఱియులఘ్వాదియంత్రంబుల
 మూఁటియందును గ్రమంబుతోడ లఘుహీనప్రస్తారంబనియును, గురు
 హీనప్రస్తారంబనియును, ప్లుతహీనప్రస్తారంబనియును, ఏకలఘుయుక్త
 ప్రస్తారంబనియును, ఏకగురుయుక్తప్రస్తారంబనియును, ఏకప్లుతయుక్తప్ర
 స్తారంబనియును, ద్విలఘుయుక్తప్రస్తారంబనియును, ద్విగురుయుక్తప్ర
 స్తారంబనియును, ప్లుతద్వయయుక్తప్రస్తారంబనియును, త్రిలఘుయుక్త
 ప్రస్తారంబనియును, త్రిగురుయుక్తప్రస్తారంబనియును, ప్లుతత్రయ
 యుక్తప్రస్తారంబనియును, చతుర్లఘుయుక్తప్రస్తారంబనియును, చతు
 ర్గురుయుక్తప్రస్తారంబనియును, ప్లుతచతుష్టయయుక్తతాళప్రస్తారంబ
 నియు నిట్లు చతురంగఖండప్రస్తారంబనేకవిధంబై విలసిల్లు. ఇవిధం
 బున నితరక్షత్రియాది (1) జాతీయయంత్రములలోన జాతిచతుష్టయ
 మునకు సాధారణంబైన యనుద్రుతయంత్రంబునందు సబిందునిర్భిందు
 స్థానానుగుణంబుగా యంత్రఫలంబుఁజూచి నిర్దేశించుటంజేసి యను
 ద్రుతయుక్తప్రస్తారంబును యనుద్రుతహీనప్రస్తారంబును తత్తత్తాళ
 సంఖ్యయుక్తంబులై యనుద్రుతయంత్రంబులైన ఖండప్రస్తారంబు
 లనేకవిధంబులై యుండు. తక్కినద్రుతాదియంత్రంబులు నాల్గింటి

(1) క్షత్రియాది యనఁద్ర్యశ్రాద్ధి యనియర్థము.

యందును యంత్రఫలానురోధనంబుగా నిర్దేశించుటంజేసి క్రమంబుగా ద్రితహీన, లఘుహీన, గురుహీన, పుతహీన తాళప్రస్తారంబుల నియు, ఏకద్రితయుక్త, ఏకలఘుయుక్త, ఏకగురుయుక్త, ఏకపుతయుక్త తాళప్రస్తారంబులనియును, ద్రితద్వయద్రితత్రయ ద్రిత చతుష్టయ ద్రితపంచయుక్త తాళప్రస్తారంబులనియును, ద్విలఘు త్రిలఘు చతుర్లఘు పంచలఘుయుక్త తాళప్రస్తారంబులనియును, ద్విగురు త్రిగురు చతుర్గురు పంచగురుయుక్త తాళప్రస్తారంబులనియును, ద్విపుత త్రిపుత చతుఃపుత పంచపుతయుక్త తాళప్రస్తారంబులనియు నివ్వధంబున నేకోత్తరవృద్ధిగా నాయాయంత్రంబుల యందు వింతవింతలుగా ఖండప్రస్తారంబులు బహుప్రకారంబులై ప్రవర్తిల్లు. ఇట్టిఖండప్రస్తారంబు నిజప్రస్తారంబుకంటెఁ బ్రస్తరించుట యందు విశేషంబుగలుగుటంజేసి వేరుగఁ దల్లక్షణంబు వివరించెద నాకర్ణింపుము.

సీ॥ మాత్రలనియమామే మరకనే పట్టున
మొదట నెత్తిన తాళమును లిఖించి
యేయంత్రమాయంత్ర మెడపకఁజేబట్టి
యాయంత్రమునఁగూర్చినట్టి సంఖ్య
వెంబడి విడువక విప్పాదిజాతికేఁ
దద్రితాను ద్రితాంతాదినియతి
కుద్దేశవిధమున కొఱపాటలులేక
యండ్లఁ బ్రస్తారములుపమతోడఁ

గీ॥ గూర్చిన త్తరి గొప్పలు కుఱుచలనుచు
నంగనియమంబులొకచోట నమరు నమర
నది యెఱుంగుచు జాగ్రత వదలకెపుడుఁ
దజ్జలది కూర్తురయ్య నదాశివేంద్ర.

17

సీ॥ పుతముఖంబులక్రింద ద్రితమైనలఘువైన
గురువైన నిల్చు నెగ్గరయవలదు

గురువొక్కచోట నాల్గు ద్రితములునిల్చు
 మూడు లఘువులొచుఁ బ్లుతము నిల్చు
 లఘుయుగ మొకచో మెలఁగు గురునకుఁగ్రింద
 నొకలఘువును ద్రితయుగశమమరు
 నెడమను భేద్యాంగ మిట్లుండఁగుడినున్న
 భేద్యాంగ మేదైనఁ బెంచుకొనుచు

గీ॥ నేమ మెడలక ఖండంపునియతనిట్లు
 బ్రస్తరింపఁగ నధికమల్పంబుతోటి
 రీతిఁగుడియెడమల నిల్చునీతిమాత్ర
 మందు విలసిల్లును రహిసదాశివేంద్రు.

18

కం॥ ఈగతి ఖండప్రస్తా
 రాగోచరమహిమ లితరమగుజాతులకు
 భాగింప నదియనుదుత్ర
 భాగురమగు సదాశివేంద్ర భాకరభాగా.

19

వ॥ ఇట్టి దాశప్రస్తారంబులు పారావారంబులభంగి నపా
 రంబులై వెలయు, నట్టి పారావారంబుల పారంబులఁగనఁదలంచి
 మహానటపుత్రుండైన హేరంబుండు ప్రస్తరించి తత్తత్తాశప్రస్తార
 పారావారపారంబులిప్పటికింగననేరక యుండు నని పెద్దలాడుట
 నిజంబుగావున నట్టిప్రస్తారంబులంబ్రస్తరించి మనుష్యులెట్లుబారంబుఁ
 గాంతురు. కావున నిట్లు బ్రస్తరింపఁజెప్పిన యుపాయంబుచేతఁ
 గుళాగ్రబుద్ధియైన పురుషుండు నేర్పరియై కుశలుండై కొన్నిప్రస్తా
 రంబులు కావలసినయంత ప్రస్తరించుకొని తౌర్యత్రికవ్యవహారార్థం
 బుగాఁదాశంబులగ్రహించుకొని వ్యవహరింపఁ దగునని చతురులైన
 విద్వాన్నటమణులంగీకరింతురిది నిజంబు, నీచిత్తంబున నవధరింపుము.
 ఇంకనష్టోద్దిష్టప్రకారంబెఱుంగించెద. తత్ప్రకారంబెట్టిదనిన, ప్రస్తా
 రంబుఁజేసిన నిన్నిమాత్రల తాశప్రస్తారంబులలోన నిన్నవ

తాళంబెట్టిదని యడిగినఁ దన్నప్టతాళాంగంబుల సంగశ్రేణినంఖ్యా
క్రమంబుఁ జూచుకొని తత్తజ్ఞాతినంఖ్యాక్రమంబునఁ దెలియఁజేయుట
నప్టవిధంబనియును, యిన్నిమాత్రలప్రస్తారంబులలోన నిట్టియగంబు
లం గలిగిన తాళంబెన్నవదని యడిగిన నాయుద్దిష్టతాళక్రమంబు
నప్టతాళోదారక్రమంబున(?) నెఱిగించుట యుద్దిష్టవిధంబని యెఱుంగ
గదగు. అదియుఁ జతురశ్రాదిజాతులకన్నిటికింగలిగియుండు క్రమం
బున నన్నియు నెఱింగించెద నాకర్ణింపుము —

సీ॥ అడిగినసంఖ్య నుహత్తుసంఖ్యలతోనఁ
ద్రోసి యంత్యోపాంత్యతుర్యములను
గూడి ప్లుతంబునకును భుక్తిరెండిండ్లు
వెంబడిగాఁద్రోసి వెండి గురువు
కలరుసంత్యోపాంత్యములఁగూర్చిరెండిండ్లు
భుక్తిఁ ద్రోసి యింపులఁ జెలంగ
లఘువున కొరయిల్లు లలిఁగూర్చి యొకయిల్లె
భుక్తివ్రాయుచుఁ జేతఁ బొసఁగు లెక్క

గీ॥ యింటిలెక్కకుఁదగిన నిడుచుద్రుతలు
మాత్రకొదవకు ద్రుతల నేమరకనిడుచు
నీ తెఱంగునఁ జతురంగజాతినప్ట
తాళమెఱిగించఁదగును సదాశివేంద్ర.

20

సీ॥ చతురశ్రతాళసంగతి నున్నలఘు గురు
ప్లుతములఁ గాంచి యాపోల్కినిండ్లు
నవరించిసరియైన సంఖ్యల కవివచ్చె
నని భుక్తులారీతి నమరఁద్రోసి
ద్రుతములఁ గనుఁగొని ద్రుతలివి సరిపోని
లెక్కకువచ్చిన దిక్కులనుచు

మాత్రలకొదవకు మరిద్రుతలని చెప్పి
సరిలెక్కలన్నియు సరివినొక్క

గీ॥ లెక్కగాఁగూర్చియాయంత లెక్కమొదటి
లెక్కలోఁద్రోసి మిగిలిన లెక్కఁజూచి
తెల్పఁదగుఁ దాళమీదిక్కుదనుచుఁ
దనరు నుద్దిష్టమునకు సదాశివేంద్ర.

21

వ॥ ఇవి చతురశ్రనష్టోద్దిష్టవిధంబులు. ఇంకఁ ద్ర్యశ్రనష్టోద్దిష్టం
బులెఱింగించెద —

సీ॥ అడిగినసంఖ్య మహత్తుసంఖ్యను డించి
యంత్యముపాంత్యపడర్కములను
గూర్చి ప్లుతానకు గొబ్బుననాటిండ్లు
భుక్తికిఁద్రోయుచుఁబొసఁగు గురువు
కంత్యముపాంత్యపప్తాం కముల్ గూడి వెం
బడిగాను భుక్తియాతెడలఁద్రోసి
యంత్యముపాంత్యంబులతికించి లఘువుకు
భుక్తికినాల్గిండ్లు పంచి ద్రుతకు

గీ॥ నొక్కయిలుఁగూర్చి భుక్తియు నొకటిఁద్రోసి
యింటిలెక్కకుఁ జేలెక్క యొంటకున్నఁ
దగు ననుద్రుతమిదంగకొదవకు నదియె
తనరఁద్ర్యశ్రనష్టమిది సదాశివేంద్ర.

22

సీ॥ త్ర్యశ్రతాశమునందుఁ దద్ద్రుతలఘుగురు
ప్లుతములుఁగని యట్టి పోల్కినిండ్లు
జతఁగూర్చిసరివచ్చుసంఖ్యలకివి నిల్చె
ననిఁదెలిపి భుక్తుల నట్లఁద్రోసి
యట యనుద్రుతలున్ననవి నటపోని లె

క్కలకువచ్చెనని చొక్కముగఁ జెప్పి
కొమరొప్ప మాత్రలకొదవకు లలిద్రుత
లనిఁ దెల్పిసరిలెక్కలన్నిఁ గూడి

గీ॥ యొక్కటిగఁ జేర్చియా లెక్కనొగి మహత్తు
సంఖ్యలోఁ దోసి తక్కినసంఖ్యఁజూచి
పల్కఁదగు నిట్టితాళమీపట్టుదనుచుఁ
ద్రవ్యశ్రకోద్దిష్టమునకు సదాశివేంద్ర.
వ॥ ఇంకమిశ్రనష్టోద్దిష్టంబు లెట్టిదనిన—

23

సీ॥ అడిగినసంఖ్యమహత్తుసంఖ్యల నూడ్చి
మొనసి యంత్యోపాంత్యమునిసు కేంద్ర
లనుగూడి ప్లుతమునకనువొంద నేడిండ్లు
త్రోయుచు భుక్తిగుర్తుగ గురువుకు
దీప్తినంత్యోపాంత్యనప్తమంబులఁగూర్చి
యెడపకభుక్తికేడిండ్లుఁ దోసి
లఘువుకంత్యోపాంత్యలాలిత్యముగ భుక్తిఁ
ద్రోచియు నై దిండ్లు ద్రుతకునొక్క

గీ॥ యిల్లెగూర్చియు భుక్తి యొక్కిల్లెత్రోసి
చేతిలోలెక్కసరిపోమి చేతద్రుతమి
తమిది చేలెక్కలేకున్నదగుననుద్రు
తమితమిశ్రమమునకు సదాశివేంద్ర.

24

సీ॥ మిశ్రతాళమునఁగమ్మిన ద్రుతలఘుగురు
ప్లుతములఁగని తొంటిగతిని యిండ్లు
సమకూర్చిసరివచ్చు సంఖ్యలకివికల్గె
ననిభుక్తులెప్పటియట్ల ద్రొబ్బి
యందనుద్రుతఁజూచి యవినరిపోని లె

క్కకువచ్చెననుచు నిక్కముగవదరి
పదరకమాత్రకు కొడవకనుద్రుత
లని నరిలెక్కయాద్యంత మొక్క

గీ॥ యొంటుగాఁ జేర్చి యాసంఖ్యయొగిమహత్తు
సంఖ్యలోద్రొబ్బిచిక్కిన సంఖ్యవట్టి
యిట్టితాళంబులీపట్ల నెసఁగుననినఁ
దనరు నుద్దిష్టమనఁగ సదాశివేంద్ర.

25

ప॥ మరియు ఖండనభోద్దిష్టంబులెట్టిదనిన—

సీ॥ అడిగిన లెక్కమహత్తులోఁ దోసియం
త్యముపాంత్యపంచమదశమములను
నతికించి ప్లుతమునకై దిండ్లుఁదోసి భు
క్తికి గురువునకు సంతిమముపాంత్య
శరములుఁగూర్చి నిచ్చలుభుక్తికై దిండ్లు
సడలించి లఘువుకుఁ జక్కగాను
సంత్యముపాంత్యంబు హత్తించి మూఁడిండ్లు
భుక్తిఁ దోసి దుగ్ధకుఁబూన్చి యంత్య

గీ॥ మొకటిభుక్తియు నొకయిల్లె యొసఁగి చేతి
లెక్కతగ్గ ననుదుగ్ధతలెక్కడించి
మాత్రకొడవకనుదుగ్ధతమాత్రమునుపఁ
దగును ఖండనవృత్తమున సదాశివేంద్ర.

26

సీ॥ ఖండతాళమునఁజక్కఁగ దుగ్ధతలఘుగురు
ప్లుతములఁజూచి యాపోల్కిగృహము
లలవరింపుచు నరియైన సంఖ్యలకివి
కలవనిభుక్తుల కరణఁదోసి
యందనుదుగ్ధతలెంచి యవి నరిపోవని

లెక్కలఁగని యవలీలఁదెలిసి
యాయనుదుఁతములే యటమాత్రాకొదవకు
సనిచెప్పి సరిలెక్కలన్నియొక్క

గీ॥ వస్తువుఁగూడి యాలెక్కవడిమహత్తు
లెక్కలోదొబ్బి నిల్చినలెక్కఁజూచి
మేటియగునిట్టితాళ మీచోటిదనినఁ
దగును నుద్దిష్టమునకు సదాశివేంద్ర.

27

ప॥ ఇఁకసంకీర్ణ జాతీయనష్టోద్దిష్టంబుల నేర్పరిఁచెదనాకర్ణింపుము.

సీ॥ అడిగినసంఖ్యమహత్తు సంఖ్యనుద్రోసి
యంత్యముపాంత్యంబునల విరించి
పర్వంబులనుఁగూర్చి పరఁగఁ దొమ్మిదియిండ్లు
భుక్తికిఁద్రోసియుఁబారి గురునకు
సంత్యముపాత్యంబు నావిరించినిఁగూర్చి
భుక్తిఁదొమ్మిదియిండ్లు పొనరఁద్రోసి
యమరించి లఘువుకునత్యముపాత్యంబు
భుక్తికేడిండ్లు సొంపుననుబెనిచి

గీ॥ యొక్కటిఘటించిభుక్తికి నొకటిడించి
చేతిలోలెక్కసరిపోమి చేననుదుఁ
తములఁగూర్చి కొదవకు దుఁతములెగూర్చఁ
దగు విమిశ్రానప్తమున సదాశివేంద్ర.

28

సీ॥ సంకీర్ణతాళ మెంచఁగ దుఁతలఘుగురు
ప్లుతములఁగాంచి యాస్థితిని యిండ్లు
(1) నవరించి సరివచ్చు సంఖ్యలకివివచ్చె

(1) ఈ సీసపదము మాతృకలో నీరీతిఁ గానఁబడుచున్నది.

“ఖండించి సరివచ్చు సంఖ్యలకివివచ్చె” ఇచ్చట ‘ఖండించి’ యనుపదము యాపార్థము నిచ్చుచున్నది. మరియు యతిభంగమునకుఁగూడ తారణమగు చున్నది.

నని తోసి మున్నటియట్లభుక్తిఁ
జూచి యనుద్రుతచోట్లవి సరిపోని
సంఖ్యలవనుచు నిశ్చయముచేసి
మాత్రలకొదవకు మలయుననుద్రుత
లనియును సరిలెక్కలన్ని జేర్చి

గీ॥ (1) లెక్కయొక్కటఁగూర్చి యాలెక్కమొదటి
లెక్కలోద్రోబ్బి మిగిలిన లెక్కఁగొనుచు
చక్కనిటువంటి తాళమీచక్కిదనినఁ
దనరు నుద్దిష్టమనఁగ సదాశివేంద్ర.

29

వ॥ ఇవిధంబున సకలజాతీయతాళవృత్తంబుల సప్తోద్దిష్టంబుల తెఱంగెఱింగించితి. ఇఁకఁజతురశ్రాదిపంచజాతీయమేరులక్షణంబు లెఱింగించెద. అదియు జాతిలక్షణానుద్రుతద్రుతాది కాంగ నిచయప్రధానతంత్రంబులగుటంజేసి యాయంత్రంబులకుఁ గ్రమంబుగా ననుద్రుతయంత్రంబనియును (2) ద్రుతయంత్రంబనియును లఘుయంత్రంబనియును గురుయంత్రంబనియును ప్లుతయంత్రంబనియును వేర్వేర నాయంత్రగతి ప్రధానాభిధానంబులుఁగల్గియుండు. ఇట్లు పంచవిధంబులైన యాయంత్రంబులకు మేరువులనియును గోవురంబులనియును చక్రంబులనియును వలయంబులనియును నామంబులనేకంబులు గలవు. తత్తన్నామధేయంబులచేత నీమేరులక్షణంబుల వివరించెద, నచ్చటచ్చట బుద్ధిమంతులుచూచి తెలియవలయు. అట్లు పంచాంగ ప్రాధాన్యముచేఁ బంచవిధంబులైన మేరువులు జాతిభేదంబులచేతను మఱియుఁ బంచవిధంబులైయుండు. ఇట్లు (3) పంచవిధంబులైన మేరు

(1) ఈ సీసముయొక్క గీతిలోని మొదటి రెండుపాదములు మాతృకలో నీ క్రిందివిధముగాఁ గన్పడుచున్నది. “లెక్కయొక్కటఁగూర్చి యాలెక్కమొదటి, లెక్కలో ద్రోబ్బిమిక్కిలి లెక్కగొనుచు”

(2) “ద్రుతయంత్రంబనియును” అను నీవ్యాఖ్యము మాతృతకయందుఁగానంబడుటలేదు.

(3) మాతృకలో “దశవిధంబులైన” అనియున్నది.

పులు జాతులలోనఁ బ్రత్యేకంబుగాఁ జతురశ్రజాతి చతురంగ ప్రధానంబు గావునఁ దజ్జాతీయందుఁజతుర్విధంబులయ్యెను. త్ర్యశ్రాదిజాతులు నాల్గును పంచాంగప్రధానంబులగుటంజేసి తజ్జాతులందుఁబ్రత్యేకించి పంచాంగప్రధానంబులయ్యెఁ గావున చతురశ్రయంత్రంబులు నాల్గును త్ర్యశ్రాదియంత్రంబులు నిరువదిభేదంబుల నేకంబుగాలెక్కించి వర్గించిన నిరువది నాల్గుభేదంబులై వర్తిల్లు. ఇట్లు చతుర్వింశతి భేదంబులం బ్రవర్తిల్లు సకలజాతీయయంత్రంబులకు నిరూపణప్రయోజనంబేమి యనిన నాజాతీయందు నిన్నిమాత్రలప్రస్తారంబులలోన నిన్నియంగంబులులేని తాళంబులిన్నియనియును, యన్నియంగంబులుఁగల్గిన తాళంబులిన్నియనియునుఁదెలిసి చెప్పటకు సాధనంబులగుటంజేసి, యీయంత్రనిరూపణంబు సప్రయోజనంబేకాని యప్రయోజనంబు కాదది యట్లుండనిమ్మకాండతాండవంబులుచాలు. తన్నిరూపణ ప్రకారంబెట్టిదనిన. ఇట్లు చతుర్వింశతిప్రకారంబులైన గోపురంబులలోన వేర్వేర లక్షణపరీక్షలు క్రమంబుగాఁజేయఁదగుటంజేసి జాత్యుద్దేశక్రమంబున మొదటఁ జతురశ్రయంత్రంబులు నిరూపింపఁబూని యందులో నుద్దేశానుగుణంబుగాద్రుతయంత్రంబుమొదటిది గావునఁ దల్లక్షణంబు నిరూపించెద నాకర్ణింపుము.

కం॥ చతురశ్రజాతిమొదలుగ
 వితతాఖల జాతులకును వివరించెద నే
 ద్రుతయంత్రలేఖనక్రమ
 మతులితగతి శ్రీసదాశివావనీరమణా.

20

కం॥ మొదటిల్లొక్కటి వ్రాయుచుఁ
 గదియింపుము రెండురెండుగామీదిండ్లు
 మదికెంతవలసెనంతయుఁ
 దదభిజ్ఞనాథ్య శ్రీసదాశివస్వపతీ.

21

మ॥ మొదటింట్లద్రుత మొక్కటుంచుకొని యింపుల్ గుల్కనొం
దొండుగాఁ

దుదదస్కన్ద్రుత హెచ్చుగూర్చుగమహత్తుల్ చేసిజాదిండ్లకై
నొదిగింపన్దగు సంగపంక్తిచతురశ్రోదార జాతిన్ద్రుతా
స్పదయంత్రాదిగ శ్రీసదాశివమహీపా నాల్గుయంత్రంబులన్.

క॥ సమకోష్ఠవిషమకోష్ఠ
క్రమమిది వినుమిందు ద్రుతముగల యవి విషమా
ఖ్యములగును లఘువు గురువు ప్లు
తములన్నవి సమములగు సదాశివభూపా. 33

క॥ అమరజతుర్వింశతీయం
త్రములకుఁదగుఁ గిందిబంతి దగ్గరియాశల్
క్రమముగ జాదిటిబంతుల
కమరునె యది శ్రీసదాశివావసీనాథా. 34

క॥ వరలఘుగురుప్లుతంబుల
కిరవగు కోష్ఠములకాశయింపగుగాకా
పరమాశ కడమయిండ్లకుఁ
దరమా యొనఁగూర్చ శ్రీసదాశివశారీ. 35

క॥ ద్రుతయంత్రమహత్తుల సం
గతిఁబాల్పడి రెండురెండుగా మనునిండ్లన్,
జతురత నొక్కటిలెక్కలె
యతికింపుము శ్రీసదాశివావసీరమణా. 36

సీ॥ తగద్రుతయంత్రమందలి క్రిందిబంతిని
విషమకోష్ఠాలకు వెరఁగుఁగూర్చ
వలయు సంత్యోపాంత్యములు తుర్యషష్ఠముల్
కూర్చిపిమ్మట సమకోష్ఠములకు

నంత్యము విడిచి యుపాంత్యతురీయః
 స్థములఁగూర్పఁగఁదగు సరసముగను
 నవలనాపై బంతులందు విషమకోష్ఠ
 ములకు సంతోషాంత్యములు తురీయ

ఆ||వె|| షష్ఠములనుగూడి సమకోష్ఠములకెల్ల
 నంత్యమును విడిచి యథాంత్యసహిత
 ముగ నుపాంత్యతుర్యములు షష్ఠమునుఁగూర్ప
 నగును శ్రీసదాశివావసీంద్ర.

37

కం|| వివరించెద వినుము సదా
 శివవసుధానాథతిలక చెల్వుఁజతుర
 శ్రవరద్రుతయంత్రఫల
 ప్రవినుతలక్షణము శాస్త్రప్రసద్ధతి వెలయున్.

38

సీ|| వెనసధఃపంక్తిలో విషమకోష్ఠపుక్రింది
 లెక్కలొక్కొక్కద్రుత లెక్కతాళ
 ములటంచు మీఁదిలెక్కలు మీఁడునైదును
 లెక్కమొదలుచేసి లెక్కచేత
 ద్రుతగల్లుతాళసంతతులని పలికియు
 సమకోష్ఠములక్రిందిసంఖ్యలెల్ల
 ద్రుతహీనములటంచు మతినెంచి మీఁదిబం
 తులలెక్కరెండు మొదలుగను సరి

ఆ||వె|| లెక్కచేత ద్రుతలయొక్కవల్ కలిగిన
 తాళమనుచుఁజెప్పఁదగు మహత్తు
 సరసలెక్కలెల్ల సర్వద్రుతములన
 వయ్య శ్రీసదాశివక్షీతీంద్ర.

39

కం॥ చతురశ్రలఘుగురుస్తుత
 యుతయంత్రవిలేఖనంబు సుజ్వలసంఖ్యా
 గతియుఫలక్రమమును శా
 శ్వతముగ నెంచెద సదాశివత్కారమణా. 40

కం॥ చతురశ్రద్రుతయంత్రము
 గతి నాలఘుయంత్రవిధముఁగని వ్రాయఁదగున్
 వితరణవై భవజితనూ
 తతనయ చెఱుకూరి శ్రీ సదాశివసదయా. 41

సీ॥ చతురశ్రలఘుమేరుసరణియందొనరిన
 యధరపంక్తికి నుపాంత్యంబు విడిచి
 యంత్యతుర్యములతో నవలిషష్ఠముఁగూర్చి
 వరుసతోఁబై నున్న వరుసలకును
 సంత్యంబుతో నుపాంత్యాధరస్థానంబు
 తుర్యషష్ఠంబులఁదోడుతోడఁ
 బెనచి క్రిందిటిబంతిఁబెనఁగొన్న లెక్కలు
 లఘుహీనతాళములనుచు నుడివి

గీ॥ మీఁదిబంతులు నెలకొన్న మేటిలెక్క
 లొకటి రెండు మొదలుగ నేకోత్తరముగఁ
 గలుగులెక్కల లఘుయక్తములని దెలుప
 వలయు భరతజ్ఞులు సదాశివక్షి తీంద్ర. 42

గీ॥ మొదట మూఁడిండ్లు లిఖించి పిదప నాల్గు
 మీఁది నెలపులు ఘటించి మేటినటుఁడు
 వలసినంతయు గురుమేరువలయమిట్లు
 వ్రాయవలయునయ్య సదాశివక్షి తీంద్ర. 43

సీ॥ గురుయంత్రమునఁ గ్రిందివరుసఁదుర్యమునూడ్చి
 యంత్యముపాంత్యషష్ఠాంతములను

నతికించి పై బంతులందుఁ దుర్యాధర
 స్థానమంతోపాంత్యవృష్టములను
 గూర్చి క్రిందిటిబంతిఁగూర్చున్న లెక్కలు
 గురుహీనములటంచు గురుతెఱంగి
 యూర్ధ్వపంక్తులలెక్కలొకటిరెండునుమూఁడు
 మొదలు నేకోత్తరముగను బెరుగు

గీ॥ సంఖ్యలనువుగఁ జేకొనిశాస్త్రవిదులు
 గురుసమన్వితతాళనికరములనుచుఁ
 దెల్లమిగఁజూచి బోధింతురెల్లజనుల
 చిత్తజనరూప శ్రీసదాశివమహీప.

44

కం॥ ఐదుగృహంబులు మొదటను
 మోదముతోవ్రాసి యాఱు ముఖ్యగృహంబుల్
 మీఁద లిఖింపుము ప్లుతయం
 త్రోదయమున శ్రీసదాశివోర్విసాధా.

45

నీ॥ భూదేవజాతిలోఁ బ్లుతయంత్రమునఁగింది
 దొంతికంతోపాంత్యతుర్యములను
 షష్ఠిహీనముగాను సంఖ్యకు నొసఁగూర్చి
 పై బంతులకు నెల్ల భరతవేత్త
 లంత్యముపాంత్యతుర్యములుషష్ఠాధర
 స్థానంబుతోఁజేర్చి సంఖ్యఁజేసి
 పాలి నధఃపంక్తిలోఁ బొసఁగినలెక్కలు
 ప్లుతహీనములటంచు బుద్ధినెఱిగి

గీ॥ యువరిపంక్తులలెక్కలు నొకటిరెండు
 మొదలు నేకోత్తరంబుగా మొనయులెక్క
 లను గుణింపుదురు ప్లుతతాళములటంచు
 శ్రీకరకలాప శ్రీసదాశివమహీప.

46

సీ॥ లఘుగురుస్తుత మేరులనమమహాత్తుల
 దండనుండినయొంటలు దనరుసర్వ
 లఘుగురుస్తుతయు క్తలలిత తాళములంచు
 నెంచుచో రామలింగేంద్రపుత్ర
 యామేరువులయందు నమరిన విషమకో
 ష్ఠమహాత్తుల సరసనమరులెక్క
 లెల్ల నేకోత్తరవృద్ధిగా మీరిన
 లెక్కలతోఁగూర్చిలెక్క నేయు

ఆ॥నె॥ తాళచయములనుచుఁ దమరెంచి చతురశ్ర
 లఘుగురుస్తుతోపలలితయంత్ర
 ఫలములిటులు నటులు పరిపాటిదెలుపఁగ
 వలయు శ్రీసదాశివక్షి తీంద్ర.

47

కం॥ ఈమాడ్కి విప్రజాతిమ
 హామేరువలయచతుష్టయనిరూపణమున్
 నేమంబునఁజేసితి ను
 ద్దామగుణాధార శ్రీసదాశివధీరా.

48

కం॥ భూనాథజాతి మొదలుగ
 నానాలుగుజాతులందు నమరించెద నే
 పూనిక సమస్తమేరు
 స్థానకలక్షణము శ్రీసదాశివభూపా.

49

ప॥ ఇట్లు నిరూపణీయంబులైన యీనాల్గుజాతుల యంత్రం
 బులలోనఁ ద్ర్యశ్రాదియంత్రంబులు మొదటవివరించుచోట గ్రమం
 బుగా ననుద్రుతాదియంత్రలక్షణంబుల నిరూపించుచు మొదట నా
 యంత్రంబులన్నిటికిని వరుసగా గృహనిర్మాణక్రమంబులును దాళ
 సంఖ్యాసందర్భలక్షణంబులును నేర్పున నేర్పరించెద నాకర్ణింపుము.

అ॥వె॥ ద్రుతము మొదలుగాఁగఁ జతురశ్రజాతీయ
యంత్రమునకుఁ గల్గునంగపంక్తు
లట్లునుద్రుతాదికాంగపంక్తులితర
యంత్రములు సదాశివావసీంద్ర.

50

ఉత్సాహ॥ రాజముఖ్య చతురుదారరమ్యజాతులందు వి
భ్రాజ శ్రీసదాశివేంద్ర భవ్యమధురసుకవితా
భోజ మొదటియింట ద్విపదములిఖించి ముందరిం
ద్దోజనొకటియొకటి వ్రాయనొప్పు మొదటిమేరువక.

51

క॥ విశదానుద్రుతమేరువు
వశమునవిలసిల్లు క్రిందివరుసకునంత్య
ప్రశమము పష్టార్కాష్ట
దశమముపాంత్యమొనరును సదాశివస్మృతతీ.

52

క॥ అరయననుద్రుతమేరూ
పరిపంక్తికథోంత్యగృహముపాంత్యపడర్క
వరపర్వంబులుఁ గూర్చుట
ధరమెచ్చినదారి శ్రీసదాశివశౌరీ.

53

క॥ చతురశ్రద్రుతయంత్రము
వితతము నృపముఖవిజాతివితతసమస్త
ద్రుతయంత్రంబులవ్రాయుము
చతురతను సదాశివేంద్ర సద్గుణసాంద్ర.

54

క॥ ద్రుతయంత్రాధఃపంక్తికి
నతుకునుపాంత్యంబువిడిచి యంత్యపడర్క
స్తుతపర్వసంఖ్యలన్నియుఁ
దతకీర్తికలాప శ్రీసదాశివభూష.

55

కం॥ ద్రుతమేరూపరిపంక్తుల
కతికింపు షడర్కపర్వకాంత్యోపాంత్యాం
చితగేహాదరములు సం
తతదానవిహార శ్రీసదాశివధీరా. 56

కం॥ ఆరయమొదటిండ్లెదును
నాతారుగ ముందరిండ్లు నమరంగ్రవాయన్
మీరును లఘుమేరువు వి
ద్యారమణప్రవీణమతి సదాశివనృపతి. 57

ఉ॥ ఆటవదిక్కుదక్క మరియంత్యముపాంత్యము భానుపర్వముల్
కూరిచి క్రిందిబంతికి లఘుస్ఫుటమేరున మీఁదిబంతికై
యాటవచోటిక్రిందికడనంటినలెక్క యుపాంత్యమంత్యమిం
పారగ భానుపర్వములు పర్విన మేలు సదాశివాగ్రణీ. 58

కం॥ గురుమేరులేఖనక్రమ
మరుదుగఁదెల్పెద సదాశివాగ్రణి వినుమా
పారి పదునొకండు మొదటిం
డ్లీరవుగఁబండ్రిండు మీఁదిటిండ్లె వెలయున్. 59

కం॥ గురుయంత్రాధిపంక్తికిఁ
బారి సంత్యోపాంత్యషష్ఠములు పర్వంబుల్
సరిగాఁగూర్చుము ద్వాదశ
తరసంఖ్యవెడల్చి శ్రీసదాశివశౌరీ. 60

కం॥ గురుయంత్రంబును మీఁదిటి
వరుసలకంత్యమునుపాంత్యవరషష్ఠంబుల్
మరిగూర్చవలయుఁ (1) గర్కా
ధరగేహముఁబర్వమును సదాశివభూపా. 61

(1) ఇచ్చట “సర్కాధరగేహ”మని యుండనోయి.

కం॥ పదునేడు మొదటిగృహములు

పదునెనిమిదిముందరిండ్లు బాగుగవ్రాయన్

జదురగు పుతయంత్రము సా

ఖ్యదనుగుణా శ్రీసదాశివావనీరమణా.

62

కా॥ అంత్యోపాంత్యషడర్కముల్ గొనుచు నాయష్టాదశంబూడ్చిన

తాంత్యంబాశుగ్రందిపంక్తికిఁబొసంగన్మిదిటిశ్రేణి కా

యంత్యోపాంత్యషడర్కయుక్తముగ నాయష్టాదశాధోం

కమున్

దాంత్యస్వీత సదాశివేంద్ర పుతయంత్రానన్ ఘటంపందగున్

వ॥ మరియు మిశ్రాదిజాతీయయంత్రంబుల నిరూపించెద.
అందు ద్రుతానుద్రుతయంత్రలేఖనక్రమంబులు తత్ప్రధానంబులైన
చతురశ్రత్ర్యశ్రజాతీయంత్రవివరణావనరంబులయందు సర్వజాతి
సమానంబులుగామున్నేర్పరచుటంజేసి తల్లక్షణంబులిచ్చుట మగుడ
నేర్పరచినఁజర్వితచర్వణప్రాయంబై పిష్టవేషణన్యాయంబై యవ్ర
యోజనంబైయుండునటుగా వు న మి శ్రా ది జా తీ య ంబులైన
లఘ్వాదియంత్రంబులకుమాత్రంబే గృహలేఖనక్రమంబుల ముందర
వరుసగా వివరించి పిమ్మట నన్నిటికి సంఖ్యాక్రమంబుల నిరూపించి
వెండియుఁ ద్ర్యశ్రాదిజాతీయసకలయంత్రంబులకు ఫలక్రమంబు లొక్క
సారి నిరూపించెద నవధరింపుము.

కం॥ ఆఱయ్యె మొదటి గృహము

లాటొకటియు ముందరిండ్లు నామిశ్రమునం

దాహాధభోగవిజితబ

లారాతి సదాశివేంద్ర లఘుమేరునకున్

64

కం॥ పదుమూడు మొదటిగృహములు

పదునాల్గుముందరిండ్లు పాల్పడివ్రాయన్

నదయ సదాశివభూషా

కుదురగు నామిశ్రజాతిగురుయంత్రంబై.

65

కం॥ మొదటిండ్లిరువది ముందరి

పదములు నిరువదియునొకటి పరంగ లిఖించన్

జదురొప్పును పుత్రయంత్రము

సదాశివమహేంద్ర మిశ్రజాతీయంబై.

66

కం॥ ముందరిగేహములేనును

బొందుగ లిఖించి నాల్గు మొదటిగృహంబుల

చెందించుము లఘుమేరువు

నందు సదాశివసృపాల యాఖండమునన్.

67

కం॥ తొమ్మిది మొదటిగృహంబుల

నిమ్ముల లిఖించి ముందరిండ్లును పదియు

క్తమ్ముగవ్రాసిన యం

త్రమ్మై ఖండంబునన్ సదాశివ యొప్పున్.

68

కం॥ ఖండపుత్రయంత్రమ్మున

కిండులు పదునాల్గు ముందరిండ్లుపదేనున్

నిండ లిఖించుము గర్వో

ద్దండాఘాతహరణ శ్రీసదాశివరమణా.

69

సీ॥ మొదటిమ్ములెనిమిది ముందరిగృహములు

తొమ్మిదియు లఘుయంత్రమ్మునకును,

మొదటిండ్లు పదునేడు ముందరిండులు పదు

నెనిమిది గురుమేరువునకుఁ దనరు

నిరువదియారును నిరువదియేడును

నాంద్యంతముల పుత్రయంత్రమునకు

గృహములువెలయు సంకీర్ణజాతిని యంచు

భరతవిద్యాధిక్రపతతి పల్కు

గీ॥ నార్యనుతశీల నిఖిలవిద్యావిశాల
శాలిగుణజాల సుమబాణసదృశలీల
శైవమతలోల భూరివిస్ఫారఫాల
(1) దివిజసమలీల శ్రీసదాశివనృపాల.

70

వ॥ సంఖ్యలక్షణంబెట్టిదనిన —

సీ॥ అంత్యంబు విడిచి యుపాంత్యమునీంద్రమూ
ర్చనలుఁ గూర్చుము మిశ్రజాతీయందు
నాయనుద్రుతమేరునందుఁ గ్రిందిటిబంతి
కవలపై బంతుల సంత్యమునకు
సధరగృహంబు నుపాంత్యమునీంద్రమూ
ర్చనలతికింపుమాజాతీయందె
ద్రుతయంత్రమునఁ గ్రింది వితతంబుబంతికు
పాంత్యంబు విడిచి యంత్యంబుతోడ

గీ॥ వరమునీంద్రమూర్చనలను వరుసఁగూర్చి
యవలపై బంతులకు నుపాంత్యాధరంబు
సంత్యము మునీంద్రమూర్చనలతకవలయు
శ్రీ (2) కరవిహార శ్రీసదాశివసుధీర.

71

సీ॥ అంత్యముపాంత్యంబు సమరేంద్రమూర్చన
లతికించి మునులను సవలఁద్రోసి
లఘుయంత్రమునఁ గ్రిందిలాలితపంక్తికి
నటమీదిబంతుల కమ్మునీంద్రు
సధరగేహంబును సంత్యంబుపాంత్యంబు
నింద్రమూర్చనముల నెనయఁజేసి

(1) మాతృకలోని యీగీతిపాదమిట్లున్నది “కలిదివిజసాశ్రీసదాశివనృపాలా

(2) మాతృకలో నీపాద మివిధముగానున్నది. “శ్రీ కదలిహారశ్రీసదాశివసుధీర”

గురుయంత్రమునఁగ్రింది వరపంక్తికిందనిఁ
బుచ్చియంత్రోపాంత్యములను మూర్ఛ

గీ॥ సంబునొనఁగూర్చిపై బంతికింబలారి
యడుగులెక్కయు సంత్యముపాంత్యమునులు
మూర్ఛనముఁగూర్పఁదగు మిశ్రమునఁదలంప
నవితకవిజాల శ్రీసదాశివస్వపాల. 72

చ॥ అమరగ మిశ్రజాతిని ప్లుతాన్వితయంత్రముక్రిందిపంక్తికం
త్యమును నుపాంత్యమున్ మునినురాధిపులన్ ఘటియించియుం
జనిం
చి మొదలు మూర్ఛనంబుపరిశీమకుఁగూర్చుము మూర్ఛ
నాధరాం
త్యములునుపాంత్యమున్ మునివరామరనాథుల శ్రీసదాశివా

చ॥ ఒనరఁగ ఖండజాతిని యనుద్రుతమేరువునందుఁగ్రింది బం
తినతుకసంత్యమున్ విడువనేర్చియుపాంత్య శరావతారముల్
ఘనతిథియుక్త మిట్లుపరికల్పితసీమకధోంత్యమందిరం
బెనయ నుపాంత్యమున్ దగుపదేను పదేను సదాశివాగ్రణీ. 74

మ॥ అతికించఁదగుఁగ్రిందిబంతికి నుపాంత్యంబూడ్చి యత్యాంకసం
యుతమానట్లు శరవతారతిథులార్యుల్ మెచ్చఁబై బంతికిన్
జతగా సంత్యశరవతారతిథులుంచంగా నుపాంత్యాధరం
బతుకున్ దానె సదాశివేంద్ర తుదయంత్రస్థానికిన్ యుక్తమై.

సీ॥ పానఁగనంత్రోపాంత్యములు నవతారతి
థులుఁగూర్చి శరసంఖ్యఁ దొలఁగఁజేసి
లఘుమేరునకుఁ గ్రిందిలనమానపంక్తికి
నటమీఁది బంతుల కనువుపఱపు
ఘంత్యంబుపాంత్యంబు నటశరాధస్థాన

మవతారతిథులు ఖండాఖ్యజాతి
గురుగోపురముక్రిందిగీకొన్న బంతుల
నవతారసంఖ్యలునా యోగనుక

గీ॥ సంత్యమునుపాంత్యము నై దునుపదేనుఁ
గూర్చుదగు సంతపై బంతిఁ జేర్చవలయు
సంత్యము నుపాంత్యము దశమాధరంబు
నై దునుపదేనును శ్రీసదాశివేంద్ర.

76

కు॥ పదియేనంటగ రాదుగానికదియింపన్ బోల్చునంత్యంబుపాం
త్యదశస్థానశిలీముఖంబులను గ్రిందంగల్లుకోష్ఠానకిం
పొదవంగాఁబ్లుతగోపురోపరికి సంత్యోపాంత్యపంచాంకపం
చదశాధోకంములన్ సదాశివమహీశాయాదశస్థానమున్.77

సీ॥ అంత్యమంటకయుపాంత్యవిరించి పర్వభ
ములుఁగూర్చి క్రిందటిములకు నెల్ల
సంక రానుద్రుతచారు మేరువునందుఁ
బై బంతులకధోంత్య భాసురమగు
నెంచియుపాంత్యవిరించిపర్వభముల
నతికి యంతటద్రుతయంత్రమునకుఁ
గ్రిందిండ్ల సంతపిరించిపర్వభములు
కదియ నుపాంత్యంబుఁగడకుద్రొబ్బి

గీ॥ యంత్యసంఖ్యయు మఱియుపాంత్యాధరంబుఁ
బోలఁగ విరించిపర్వభములు ఘటించి
పరఁగఁబై బంతులిట్లు నేర్పరచవలయు
సింధుగంభీర శ్రీసదాశివవజీర.

78

సీ॥ లఘుమేరునకుఁ గ్రిందలలిమిరుపంక్తికి
సంత్యముపాంత్యంబు నమరఁగూర్చి

విడిచి విరించిని వెలయించి పర్వభం
 బులనంతమీఁది పంక్తులకు నెల్ల
 సంత్యముపాత్యంబు నటవిరించికిఁగింది
 సంఖ్యయు పర్వభసంఖ్యలుంచి
 యంతట గురుమేరు నధరపంక్తికిఁబర్వ
 మణఁచి యంత్యముపాత్యమావిరించి
 భముల నొనఁగూర్చిపై బంతిపట్లకంత్య
 సంఖ్యయు సుపాత్యము విరించిసంఖ్యకమరి
 పర్వకాధరభముల జార్పంగవలయు
 జితవిమతజాల శ్రీసదాశివనృపాల.

79

శా॥ సంక్షిప్తపుత్రగోపురాధరసమంచద్విధికింగూర్చుమం
 త్యాంకోపాత్యవిరించి పర్వములుడయ్యంజేసియాభాంకమా
 పొంకింగూర్చుము మీఁదిబంతులకునింపుల్ గుల్మనాథోంకమం
 త్యాంకోపాత్యములన్ సదాశివమహీంద్రా బహ్మపర్వం
 బులన్. 80

కం॥ భూవరముఖజాతులయెడ
 భావించిన యంత్రములకు ఫలవిధమింతే
 భావుకముగఁదెల్పెద న
 ద్భావంబున వినుము శ్రీసదాశివధీరా.

81

వ॥ అందు నొక్కవిశేషంబుగలదు. త్ర్యశ్రాదిజాతీయయం
 త్రంబులన్నిటిలోన సర్వజాతీయానుద్రుతయంత్రంబులకు ఫలవిధం
 బొక్కవిధంబై యుండు. తత్సకలజాతీయంబులైన ద్రుతలఘ్నాదియం
 త్రంబుల నేర్పరించి యెఱింగించెద నాకర్ణింపుము.

సీ॥ ఆయనుద్రుతమేరులందుఁ గిందిటిబంతి
 నున్న సున్నలయిండ్లనుద్రుతంబు
 గలతాళములెగాని గలగనితాళముల్

లేవని లిఖించి లెక్కలున్న
యిండ్లనుద్రుతముతో హీనంబులనిచెప్పి
పై బంతినున్నల పట్టులెల్ల
నొక్కటాదిగను నేకోత్తరవృద్ధినఁ
ఖ్యలనున్న సుద్రుతల్ గల్గుతాళ

గీ॥ ములుఘటించవనియు లెక్కలొలయనిమ్ము
యిట్లు తెల్పుమేకోత్తరవృద్ధినఁఖ్య
తగలనన్నియనుద్రుత తాళములని
త్ర్యశ్రముఖజాతులందు సదాశివేంద్ర.

82

వ॥ ద్రుతలఘ్నాదినిఖలయంత్రఫలలక్షణంబెట్టిదనిన—

సీ॥ ద్రుతలఘువరగురుష్టుతయంత్రములక్రింద
నలువొందుబంతిలెక్కలుగణించు
కొని ద్రుతలఘుహీనగురువరష్టుతహీన
తాళంబులని పల్కు ధర్మమఱయఁ
బై బంతియిండ్లలోపలనున్న లెక్కలు
ద్రుతలఘుయుక్తతాళతతులనియు
వరగురుష్టుతయుక్తవరతాళములటంచు
నొకటియాద్యముగ నేకోత్తరంబుఁ

గీ॥ గలిగివర్ధిల్లు లెక్కలుఁగలియఁబెనచి
యొంచి యిన్నిన్నియని యేర్పరింపవలయుఁ
ద్ర్యశ్రముఖజాతీయంత్రముల్ తనరఁజూచి
యవితకవిజాల శ్రీసదాశివనృపాల.

83

వ॥ మఱియు నీయనుద్రుతాదిచతుర్జాతీయంత్రంబులు రెండు
విధంబులై యొప్పు నదియును నేర్పరింతు. సమకోష్ఠవిషమకోష్ఠ
మహాత్వనిదానంబుల డాసియుండు సంఖ్యలకు ఫలవిధంబెఱిగించెద
నాకర్ణింపుము.

మ॥ సమకోష్ఠంబుమహత్తుదగ్గరను నిచ్చల్ నిల్చుసంఖ్యాళి ని
 త్యముసర్వదుతలంచు ముఖ బలుక నాయాత్ర్యశ్రజాత్యాశ్రయం
 త్రములందీవిధిఁ జెల్లునట్లు పెనఁగొన్న శశికోష్ఠంబులఁ
 గ్రమసంఖ్యఁగొని శ్రీసదాశివమహిం దా తెల్పుమాసం

ఖ్యలఁ. 84

వ॥ ఇట్లు తాళదశప్రాణంబులనిరూపించి మఱియు నేతద్దశప్రాణ
 యుక్తంబులైన తాళంబులు జాతిభేదంబులవలన ననంతభేదంబులం
 గల్గియుండు, అందు మార్గదర్శనార్థంబుగాఁ గొన్ని తాళలక్షణంబు
 లెఱిగించెదనది యెట్టిదనిన. పంచతాళంబులనియును సప్తతాళంబు
 లనియును సతతజైలూషప్రయుక్తతౌర్యత్రికవ్యవహారసిద్ధంబులై
 యుండు. అందుఁ బంచతాళనిరూపణంబు మొదటఁగావించి పిమ్మట
 సప్తతాళనిరూపణంబుఁగావించెద. ఆపంచతాళంబులన్నది చచ్చ
 త్పుటంబనియును, చాచపుటంబనియును, షట్టితాపుత్రకంబనియును
 (1) సంపద్వేష్టంబనియును, ఉద్భట్టంబనియు నైదుతెఱంగులై పరమే
 శ్వరపంచముఖంబులవలన నుదయించి తనగుచుండు. తల్లక్షణంబుఁ
 గ్రమంబుగ నిరూపించెద నవధరింపుము.

సీ॥ లలిగురువులురెండు లఘువును బ్లుతమును
 జతఁగూర్చనదియ చచ్చత్పుటంబు
 నిరుచక్కియలనుండు గురువులనడుమను
 సల్లఘుయుగ్మము చాచపుటము
 ప్లుతలఘుగురుయుగ్మయుతలఘుప్లుతములు
 పూనిన షట్టితాపుత్రకంబు
 మగణపార్శ్వములందు మరిప్లుతంబులురెండు
 తనరు సంపద్వేష్టతాళమునకుఁ

గీ॥ గలిగియుండును మగణముద్భట్టమునకు
 నిత్యతాళంబులైదును నింపుమిగులు

(1) సంపద్వేష్టాకమనియుండఁదగు.

కౌలవిధమున నీపంచతాళములకుఁ
బంచజాతులయందు నేర్పాటుతెలియ
వలయునయ్య సదాశివవసుమతీశ.

85

వ॥ మఱియు సప్తతాళంబులెట్టివనిన.

కం॥ ధ్రువమును మర్త్యము రూపక
మవలను ఝుంపాత్రిపుటములటతాళమ్మౌ
భువి నేకతాళమనినే
డవుతాళమ్మలు సదాశివావనీనాథా.

86

వ॥ తల్లక్షణంబెట్టిదనిన.

సీ॥ లఘుగురుద్రుతములు లలితధ్రువంబయ్యె
మరిలఘుద్రుతలఘుల్ మర్త్యమయ్యె
ద్రుతమునులఘువును రూపకంబగునని
ద్రుతమును (1) ద్రుతలఘువమరఝుంప
ద్రుతములుమూడును ద్రుతమొక్కటియుఁగూడఁ
దిపుటతాళంబనఁ దేజరిల్లు
నాంద్యంతలఘుమధ్యమానీతద్రుతయుగ్మ
మటతాళమేకద్రుతాన్వితంబు

ఆ॥వె॥ నేకతాళమయ్యెనిందు ఝుంపాత్రిపు
టములు విప్రజాతినమరక తది
శరకులములనుండుఁదజ్ఞాన మగుదాళ
భేదమున సదాశివామతారి.

87

ఆ॥వె॥ ఇతరరూపకాదిహితతాళపంచక
మెంచవచ్చుజాతిపంచకమున

పానిభేదమరయవలయును దత్కాల

భేదమున నదాశివామతారి.

88

కం॥ ఝంపాత్రిపుటలనుద్రుత

పంపన్నములగుటఁజేసి చతురశ్రమున

రంపిల్లవధితధీనత

నింపూనగ శ్రీనదాశివేంద్రప్రవరా.

89

వ॥ ఇట్లునిరూపితంబైన చచ్చత్పుటాది పంచతాళంబులును, ధ్రువాదిన ప్తతాళంబులునుగూడనన్నియు జాతిభేదంబులవలనఁ జేసి యష్టపంచాశద్భేదంబులఁబ్రవర్తిల్లు. అది యెట్లన్నఁజచ్చత్పుటాదులైదును నైదుజాతులందునుఁ గలుగుటఁజేసి యొక్కొక్కజాతి కైదైదుభేదంబులుగావున నైదైదు లిరువదియైదుభేదంబులయ్యె. మఱియు సప్తతాళంబులోన ఝంపాత్రిపుటతాళంబులు విప్రజాతియందు సంభవించి త్ర్యశ్రాదిజాతులు నాల్గింటను సంభవించుటవలన నాల్గురెండైనిమిదిభేదంబులయ్యె. కడమధ్రువాదితాళంబులైదును బంచజాతులయందును గలిగియుండుటఁజేసి యైదైదు లిరువదియైదు విధంబులై వర్తిల్లె. ఇవియును ఝంపాత్రిపుటభేదంబు లెనిమిదియును గూడ ముప్పదిమూడుభేదంబులయ్యె. ఈ సప్తతాళవిధంబులు ముప్పదిమూడును నాపంచతాళభేదంబు లిరువదియైదునుఁ గూర్చి లెక్కించిన నన్నియుఁగూడ నేబదియెనిమిది భేదంబులయ్యె. ఏతల్లక్షణంబులును దత్తజ్ఞాత్యక్షరకాలభేదంబును వేర్వేర బుద్ధిమంతులు తెలియవలయు. ఇట్లుతౌర్యత్రికవ్యవహారయోగ్యంబులై సర్వప్రసిద్ధంబులైన తాళంబులఁగొన్ని యెఱింగించితి. అదియునుఁ గాక తాళదశప్రాణనిరూపణంబే యీకావ్యంబునకుఁ బ్రయోజనంబుగావున నితరతాళభేదంబులకుఁ దల్లక్షణనిరూపణంబొనఁగూర్చిన గ్రంథవిస్తరంబౌననియును నిష్ప్రయోజనంబనియునుఁదలఁచి ప్రతిజ్ఞానుసారంబుగా మొదటఁదాళదశప్రాణనిరూపణంబుఁ గావించి మార్గప్రదర్శనార్థంబుగాఁ గొన్నిప్రసిద్ధతాళంబులకు లక్షణంబుల

వివరించితిఁ గావున మఱియుఁ బ్రసిద్ధాప్రసిద్ధవ్యవహారాన్నదంబు
లైన సింహనందనాదితాళాంతరంబుల నేకంబులు కలవు. తల్లక్షణం
బులును దత్తజ్ఞాతీయతాభేదంబులును దత్ప్రతిపాదనగ్రంథాంతర
భాషావిశేషంబులవలనఁ దెలిసి తౌర్యత్రికవ్యవహారంబుఁగావించునెడ
నట్టితాళంబుఁబట్టి వ్యవహరించిన నెట్టితాళంబునందుఁదద్దశప్రాణం
బులు గలుగనిరూపించి తల్లక్ష్యంబునఁజూచి చెప్పి వ్యవహరించుచు
సభారంజనంబుఁజేయు ధీరోత్తములు మహానటనన్నిభులైన మహా
నటులని నిర్ణిరోధంబుగా శపథంబుఁగావించ సమర్థంబగు నదినిజంబు.
ఈ విజ్ఞాపనంబు మీదివ్యచిత్తంబున దృఢంబుగా నవధరింపుడు.

చం॥ హరిహరిసామ్యభాసురకృపాతిశయాద్భుతధర్మవిక్రమా
హరిహరిసన్నిభాయతమహామహాభాస్వరభోగవైభవా
హరిహరిసత్వసత్వపరిహాసి విభాసిమహాబలోజ్జలా
హరిహరితుర్నిరోధితులితాధికదీధితి తథ్యవాక్షిధీ. 90

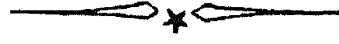
కం॥ మహితాగమప్రచోదిత
విహితప్రథితాత్మ ధర్మవితతాచరణా
పహృతమలీమనతాంచ
ద్దహరోంభోజాతచిహితధరణిశతాంగా. 91

శ్లోదకం॥ అర్జునరోధిరథాపహృదిప్రా
ధార్జునదానమహావిభవప్రా
ప్రార్జునకీర్తిమహాస్ఫురణాచ్ఛా
ఛార్జునతాతదిగాదిదిగంతా. 92

గద్యము॥ ఇది శ్రీమద్రామభద్రద్రామయతకరుణాకటాక్షవీక్షణా
తిశయసంలబ్ధసారస్వతవిచిత్ర పోలూరి యోబయామా
త్యపుత్ర సకలసజ్జనవిధేయ గోవిందనామధే
యప్రణీతంబైనతాళదశప్రాణపదీ
పికయను మహాభరతకావ్యల
క్షణంబునందు ద్వితీయా
శ్వాసము
సంపూర్ణము.

త ప్పొ ప్పుల ప ట్టి క .

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు.
2	12	మెరుగంగఁ	మెఱుంగంగఁ
„	19	దాల్చి	దాల్చి
„	21	బంధురాంధ్ర బాషా	బంధురాంధ్ర భాషా
„	26	ప్రభగాంచె	ప్రభఁగాంచె
3	10	భోగ భాగ్య	భోగ భాగ్య
5	10	గలుంగఁ	గలుగఁ
„	18	సాహాయ్యంబొనరిరప	సాహాయ్యంబొనరింప
„	23	సత్కారంబులఁజేత	సత్కారంబులచేత
7	5	మహేశ్వర	మహేశ్వర
„	16	రాగ భేదంబులఁజేత	రాగ భేదంబులచేత
„	17	శోభిల్లు	శోభిల్లు
„	20	వర్తిల్లునని	వర్తిల్లునని
8	14	లోకసిద్ధంబు	లోకసిద్ధంబు
„	16	నిశ్చయముఁగాఁగ	నిశ్చయముగాఁగ
„	21	నన్వర్థనామ	నన్వర్థనామ
9	9	సంయోగ	సంయోగ
„	18	నృత్తగీత	నృత్తగీత
10	20	లేక	లేక
11	19	నూరు	నూఱు
12	6	లఘువు	లఘువు
13	2	దిటుఁదెల్పెద	దిటుదెల్పెద
„	15	తరములనగు	తరములనఁగ
„	20	దగ్గకనారు	దగ్గకయాఱు
15	3	ఒక్కటియొదట	ఒక్కటిమొదట

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
„	10	నదాశి వేంద్ర	నదాశి వేంద్ర
„	14	సశబ్దవిలాసము	సశబ్దవిలాసము
„	16	నిష్కామ	నిష్కామ
„	20	సర్పణి	సర్పణి
„	25	లాసతిత్తురు	లాసతిత్తురు
16	5	వేల్లేల్ల	వేల్లేల్ల
„	13	నద్దానపరులు	నద్దానపరులు
„	20	దకారించినను	(1)దకారించినను
17	2	పరఁగ	పరఁగ
18	2	ప్లుతములనంగనంగముల్	ప్లుతములనంగనంగముల్
20	22	దీరఁ	దీరఁ
21	12	త్యశ్రంబులు	త్యశ్రంబులు
22	4	పెద్దలు	పెద్దలు
24	14	తాళయథాక్షర	తాళయథాక్షర
„	16	తనయథాక్షర	తనయథాక్షర
„	21	యథాక్షర	యథాక్షర
25	17	పదములుంచి	పదములుంచి
29	19	అశాంత్య	అశాంత్య
30	8	దావి	దాని
33	23	యుండు	యుండు
35	17	మహత్తుకేయ	మహత్తుకేయ
39	5	ప్రస్తాదంబు	ప్రస్తారంబు
41	3	నిట్టియంగంబు	నిట్టియంగంబు
43	22	గని	గని
44	2	మాత్రకు	మాత్రల

తాళదళప్రాణప్రదీపిక

—:అకారాదిపద్యానుక్రమణిక:—

పద్యములు.

పుట.

అంగపంక్తులక్రింద నమరిన	29
అంగశ్రేణులుమీఁదట	28
అంత్యంబువిడిచి.	57
అంత్యమంటకయుపాంత్య	59
అంత్యమంత్యోపరి	28
అంత్యముపాంత్యంబు	57
అంత్యముపాంత్యతుర్యములు	28
అంత్యోపాంత్యషడర్కముల్	55
అక్షరకాలముకంటెను	12
అక్షరమున నేమన్నను	22
అగ్రజాతికినల్పాంగ	36
అగ్రజుఁడు వారికెల్ల	4
అఱుఁగాన మొదటి	13
అట్టితాళంబునందు	9
అడిగినలెక్కమహత్తులో	44
అడిగినసంఖ్య మహత్తుసంఖ్యనుడించి	42
అడిగినసంఖ్య మహత్తుసంఖ్యనుద్రోసి	45
అడిగినసంఖ్య మహత్తుసంఖ్యలతోన	41
అడిగినసంఖ్య మహత్తుసంఖ్యలనూడ్చి	43
అతఁడొక్కనాఁడు	4
అతనికిఁగల్గిరియేవురు	3
అతికించందగుఁ గ్రిందిబంతికి	58
అనయంబుతోర్వ్యాశయ	29

పద్యములు.	పుట.
అమరఁగమిశ్రజాతిని	58
అమరఁజతుర్ద్వింశతి	48
అరయననుద్రుత మేరూపరి	53
అర్జునరోధిరథాపహృది	65
అర్ధచంద్రమనఁగనవ్యక్త	18
అర్ధమాత్రమనఁగనావ్యోమ	,,
అర్ధేందుహస్తమునందలి	16
అష్టక్షణములులవమగు	11
అహిరాటసరభుజార్గళ	26
ఆజాతులైదుభూసుర	21
ఆభరతముబహుభంగుల	7
ఆయనుద్రుత మేరులందు	60
ఆయేగురు సత్పుత్రకు	4
ఆరయ మొదటిండ్లెదున,	54
ఆరెండువిధముల	14
ఆరైదునాల్గుపండ్లెం	12
ఆటయ్యె మొదటిగేహము	55
ఆటవదిక్కుదక్క	54
ఆవాపమునిష్కామము	15
ఆశాంత్య మొక్కటి	29
ఇక్షుగ్రామాన్వయ	6
ఇటులసర్వదుతాంత	35
ఇతరరూపకాది	63
ఇరునాలుగువిధములచే	37
ఈగతిఖండప్రస్తారా	40
ఈమాడ్కివిప్రజాతి	52

పద్యములు.	పుట.
ఈరీతి నెల్ల తాళా	17
ఉత్కటరత్న కాంచన	26
ఎనిమిదినాలుగుమరి	12
ఎనిమిదినాల్గు రెండును	13
ఎన్నెన్నియగునుయంత్రము	37
ఎనఁగననుద్రుతకంఠెను	23
ఏకకళయథాక్షరమగు	”
ఏజాతిలోనైన	35
ఐదుగ్రహంబులు మొదటను	51
ఒకసశబ్దంబునునొగి	17
ఒకసారిగీతతాళము	21
ఒక్కటి మొదటసశబ్దము	15
ఒగిఁద త్తజ్ఞాతిలఘు	20
ఒనరఁగఁఖండజాతిని	28
కరతలయుగసంయోగ	9
కళయనమూఁడువిధంబుల	23
కాలమార్గక్రియాంగకగ్రహ	11
క్రమమునమార్గములారిటి	13
ఖండతాళమునఁ జక్కఁగ	44
ఖండప్లుతయంత్రమున	56
గణితాధారము సర్వలోక	2
గీతము వెనుక నెతాళము	20
గురుమేరులేఖనక్రమ	54
గురుయంత్రంబునుమీఁదిటి	”
గురుయంత్రమునఁగ్రించివరున	50
గురుయంత్రాధఃపంక్తికి	54
గొప్పయంగంబులాద్యంత	25

పద్యములు.	పుట.
గొప్పయంగములను	25
గొప్పయంగమైనగురుచ	„
గోమున“తలప్రతిష్ఠా	8
చతురంగులప్రమాణము	19
చతురక్షరకాలాస్విత	21
చతురశ్రజాతికిఁజక్కగా	27
చతురశ్రజాతిమొదలుగ	47
చతురశ్రజాతీయ	36
చతురశ్రతాళసంగతి	41
చతురశ్రత్ర్యశంబులు	21
చతురశ్రద్రుతయంత్రము	53
చతురశ్రద్రుతయంత్రముగతి	50
చతురశ్రలఘుగురుప్లుత	„
చతురశ్రలఘుమేరుసరణి	„
చెన్నొప్పంగమార్గక్రియ	14
చెలఁగిదక్షిణవార్తిక	13
జాతీసంఖ్యాక్రమంబున	30
జాతులకన్నిటికిని	22
జాతులనేనిటఁబుట్టిన	19
ఝంపాత్రిపుటలనుద్రుత	64
తగద్రుతయంత్రమందలి	48
తగుద్విమాత్రమనఁగ	19
తత్తజ్జాలిలఘుద్విగు	20
తత్తన్నామవిశేషము	14
తనయథాక్షరకాలంబు	24
తనవామకరముఁబతాక	16
తల్లఘుయుగ్మము	12

పద్యములు.	పుట.
తాళగీతంబులొకటియై	21
తాళదశప్రాణంబులు	5
”	11
”	27
తాళము వెనుక నెగీతము	20
తాళయథాక్షరకాలము	24
తాళవేళయందుఁదదను	19
తీర్థపాదప్రియాతి	26
తుద మొదళ్ల నల్పాంగ	25
తోమ్మిది మొదటిగృహంబుల	56
తౌర్యత్రికమత్యేభ	9
త్యక్తతాళమునందు	42
దానసానుద్రుతస్థిత	23
దొడ్డుకొంచంబులన్నట్టి	26
ద్వికళహెచ్చించిక్రియతోడ	23
ద్రుతమధ్యవిలంబము	24
ద్రుతము మొదలుగాఁగ	53
ద్రుతమేరూపరిపంక్తుల	54
ద్రుతయంత్రమహత్తుల	48
ద్రుతయంత్రాధఃపక్తికి	53
ద్రుతలఘువరగురు	61
ధాతకునిఖిలప్రాణి	1
ధ్రువమును మత్స్యము	63
ధ్రువశమ్యతాళనామ	15
నారదాదులుగేయవిహారు	8
నాస్త్యంబరగండునకు	6
నూరుతమ్మిరేకుల	11

పద్యములు.	పుట.
స్మృతగీతవాద్యనిర్ణీత	24
పంచాక్షరమితకాల	22
పదియేనంటగ రాదుగాని	59
పదుమూడు మొదటిగృహములు	55
పదునేడు మొదటిగృహములు	„
పరకభాగంబునారీతి	13
పొనంగనంత్యోపాంత్యములు	58
ప్రకటించ నేలనిన్ను	4
ప్లుతముఖంబులక్రింద	39
బహువిధంబులైన	5
భరతాదినిఖిలపిద్యా	6
భూదేవజాతిలో	51
భూనాథజాతి మొదలుగ	52
భూవరముఖజాతీలయెడ	60
మదనారిహృదయ మోదన	1
మధ్యలయఁదగ్గిరెట్టిచ	24
మహితాగమప్రచోదిత	65
మాత్రలనియ మమేవరక	39
మార్గదేశిక్రమంబును	14
మిశ్రతాళమునఁగ్రమ్మిన	43
ముందరిగేహము లేనును	56
మునుపును బర్వతనారద	4
మొదటఁగురుచయంగములు	25
మొదట మూడిండ్లులిఖించి	50
మొదటింటఁద్రుత మొక్కటుంచుకొని	48
మొదటిండ్లురువదిముందరి	56
మొదటిమ్ములెనిమిది	„

పద్యములు.	పుట.
మొదటిల్లోక్కటివాయుచు	47
రంజితావాపనిష్కామ	15
రహికళాద్వయ మొక	12
రాజముఖ్యచతురుదార	53
రామునిదశముఖ	1
లఘుగురుద్రుతములు	63
లఘుగురుప్లుతమేరు	52
లఘుమేరునకుగ్రింద	59
లఘుసమాఖ్యజెల్లు	19
లలిగురువులురెండు	62
లలితషడక్షకాలా	22
లలితార్ధేందునిభం	18
లలిననుద్రుతము	”
లాలితగురుప్లుతంబుల	23
వరతౌర్యత్రికలక్షణ	6
వరలఘు గురుప్లుతంబుల	48
వరుసకో బెద్దవిభండు	3
వరుసనృత్తగీతవాద్య	9
వామకరంబుచేతనదవన్	16
వారలలోన ముఖ్యుడయి	3
వార్తికమార్గంబువర	13
వివరించెదవినుము	49
విశదానుద్రుతమేరువు	53
విషమసమానాగతములు	21
వెలయునతీతానాగత	20
వెసనధృపంక్తిలో	49
కారదచంద్రికాకారదకారద	1

పద్యములు.	పుట.
శివరూపమగు “త” కారం	9
శివశక్త్యాత్మకమై పవిత్ర	10
శుద్ధనాట్యము జేసె	8
శ్రీకరసదాశివాఖ్య	3
శ్రీకరసద్గుణవితతికి	6
శ్రీమద్వామననగర	11
శ్రీరమణీమృదుచరణాం	27
శ్రీవాణీరమణీ	1
శ్రీసదాశివేంద్ర చెప్పెద	19
శ్రుతిజాతివిశారదులై	10
సంకీర్ణ తాళమొంచగ	45
సంకీర్ణ స్తుతగోవురాధర	60
సతతనవాక్షరకాలా	22
సన్నిధినున్ననన్ను	4
సప్తాక్షరకాలాన్విత	22
సమకోష్ఠంబుమహాత్ము	62
సమకోష్ఠవిషమకోష్ఠ	48
సమయనస్రోతోనహయన	25
సరసుఁడు లాస్యదర్శన	5
సర్వేశ్వరునియందు	2
హరివిభుఁడను ద్రుతంబున	18
హరిహరిసామ్యభాసుర	65

